

The Journal of Film Festival Studies

screenfest

Film Festivali Araştırmaları Dergisi

2. FİLM FESTİVALLERİ SEMPOZYUMU BİLDİRİ ÖZETLERİ ADANA ALTIN KOZA FİLM FESTİVALİ 15-16 Eylül 2022

Editör | Hakan Erkılıç
Tübitak 1001 121K234

02

screenfest

Film Festivali Araştırmaları Dergisi

The Journal of Film Festival Studies

Film Festivalleri Sempozyumu Bildiri Özetleri 2

Editör: Hakan Erkılıç

15-16 Eylül 2022, Adana

Sheraton Grand Adana

Tasarım: Ali Karadoğan

Baskı: E-Book, 21 Eylül 2022

ISBN:

TÜBİTAK 1001, 121K234 nolu «Türkiye’de Film Festivalleri: Yapısı, Ekonomisi, İşleyişi, Seyirci Profili (Antalya, Adana, İstanbul, Ankara Film Festivalleri Örneği)» adlı proje kapsamında screenfest: Film Festivali Araştırmaları Dergisi tarafından düzenlenmiştir. Proje ekibi katkıları için TÜBİTAK’a teşekkür eder.

İÇİNDEKİLER

DAVETLİ KONUŞMACI

Film Festivals as Sustainable Organizations: Film Culture between Labor, Gender and Ecology 8

Skadi LOIST

Adapting Film Festivals to the Vulnerabilities and Risks of Climate Change and Environmental Challenges 8

Marijke de VALCK

BİRİNCİ OTURUM

Pembe Hayat Kuirfest: Film Festival Activism Between Social and Economic Sustainability 11

Sema ÇAKMAK

LGBTİ+ Belgeseller ile Film Festivalleri Arasındaki İlişki: Kekre ve Hayalimdeki Sahneler 15

Onur AYTAÇ

Uluslararası Kadın Yönetmenler Festivali: Tematik Bir Festival Olarak Uluslararası ve Sürdürülebilir Olmak 17

Gülten TARANÇ & Berrak TARANÇ

İKİNCİ OTURUM | FİLM FESTİVALLERİ YÖNETMENLERİ OTURUMU I 23

BİRİNCİ PANEL: ENGELSİZ FILMLER FESTİVALİ (EFF) ÜZERİNE/İÇİN BİR ARAŞTIRMA TASARIMI 25

EFF İçin Veri Temelli Araştırma Tasarımı ve Literatür Taraması 27

Ersan OCAK & Sinem GÜRAVŞAR GÖKÇE

Bir Festivalci Olarak Araştırmanın Parçası Olmak 28

Kıvanç YALÇINER

Film Festivali ve Mekân Arakesitleri 29

Nur AYALP & Cihat ÇAĞLAR

Engelli Bireylerin Medyada Temsili 30

Duygu ONAY ÇÖKER

Engelsiz Film Festivali Katılımcı Deneyiminin Haritalanması 31

Berke ATASOY

ÜÇÜNCÜ OTURUM | LOCARNO FILM FESTİVALİ SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK POLİTİKALARI
ÖZEL OTURUMU 33

Raphaël BRUNSCHWIG

DÖRDÜNCÜ OTURUM

Bir Vaka İncelemesi Olarak Antalya Altın Portakal Film Festivali'nin Kimlik
Savrulma Süreç Deneyimi 37

Mustafa Fadil SÖZEN

Woody Allen'in Vizöründen Festival: Rifkin'in Festivali 39

Cem PEKMAN

1998-2021 Arasında Nantes Üç Kıta Film Festivali'nde Kasaba Nasıl Bir Pedagoji
Aracına Dönüştürüldü? 41

Tunç YILDIRIM

Fransız Kültür Merkezi'nin Türkiye'de Sinema Kültürü'ne ve Film Festivali'ne
Etkileri 43

Gülsenem GÜN

BEŞİNCİ OTURUM

Bir Animasyon Film Festivalinin Anatomisi: Canlandırıcılar Uluslararası Film
Festivali 47

Ebru ÖZYURT

Dijital Dönemde Film Festivallerine Başvuru Sürecinin Değişmesi: Uluslararası Altın Safran Belgesel Film Festivali'nin Başvuru Süreci ve Film Seçim Pratikleri Üzerine Bir Değerlendirme 49

Musa AK

Kendi Kavramlarını Yaratan Festival: İf İstanbul'un Twitter Kullanımı Üzerinden "İf Ruhü" ve "İf'çiler"e Bir Bakış 51

Uğurhan TOPCUOĞLU

Üniversite Film Festivallerinin Sürdürülebilirliği Noktasında Öğrenciler İle İşbirliği: 14. İnönü Üniversitesi Uluslararası Kısa Film Festivali Örneği 55

Dilar DİKEN YÜCEL

ALTINCI OTURUM

Perdenin Arkası: Festival Programı Oluşturmak 61

İclal CAN GÜRBÜZ

Nedir Bu "Festival Filmi" Denen Garabet? İmkânsız Bir Tanım Üzerine Düşünceler 63

Ece VİTRİNEL

Uluslararası Film Festivallerinin Umut Mekânı Olasılığı: Gezegeni Korumayı Hedefleyen Küçük Tematik Festivaller ile Ortak Bir Değerlendirme 67

Lalehan ÖCAL

YEDİNCİ OTURUM | FİLM FESTİVALLERİ YÖNETMENLERİ OTURUMU II 71

SEKİZİNCİ OTURUM

Seyir Kültürünün Film Festivalleri ve Dijital Platformlar Üzerinden Tartışılması 75

Meral ÖZÇINAR

Çevrimiçi ya da Yerinde İzlemek: Film Festivalleri İzleyicilerinin Deneyimleri 79
Olgu YİĞİT & Mehmet KAYIN

Sinemada Alternatif Bir Platform Olarak “Akıllı Telefon Film Festivalleri” 81
Cem YILDIRIM

Dijitalleşen Sinema Kameraları Ekseninde Akademi Ödülleri: Yarışma Filmleri Seçimi ve Ana Akım Sinemadaki Dönüşüm 85
Emre Ahmet SEÇMEN

İKİNCİ PANEL: ADANA FILM FESTIVALS AND THE CINEMA HERITAGE: THE CASE OF ADANA AND GOLDEN BOLL 89

Researching Festivals in Local Contexts within New Cinema History 93
Daniel BILTEREYST & Philippe MEERS

Between Politics and Pleasure: Early Years of Adana Golden Boll Film Festival (1969-1974) 94
Aydın ÇAM

Golden Boll Film Festival’s Contribution to Cinema Culture and the Cinema Heritage in Adana 95
Özgür İlke ŞANLIER Yüksel

SEMPOZYUM KURULLARI

DÜZENLEME KURULU

Ali Karadoğın (Munzur Üniversitesi)
Aydın Çam (Çukurova Üniversitesi)
Emine Uçar İlbuğa (Akdeniz Üniversitesi)
Hakan Erkilic (Mersin Üniversitesi)
Senem A. Duruel Erkilic (Mersin Üniversitesi)
S. Serhat Serter (Anadolu Üniversitesi)

BİLİM KURULU

Ahmet Gürata (Stockholm University)
Aslı Daldal (Yıldız Teknik Üniversitesi)
Aslı Ekici (Selçuk Üniversitesi)
Ayla Kanbur (Düzce Üniversitesi)
Ayşe Toy Par (Galatasaray Üniversitesi)
Colleen Kennedy-Karpát (Bilkent Üniversitesi)
Ece Vitrinel (Galatasaray Üniversitesi)
Ersan Ocak (TED Üniversitesi)
Feride Çiçekoğlu (İstanbul Bilgi Üniversitesi)
F. Mutlu Binark (Hacettepe Üniversitesi)
Gülseren Yücel (Nişantaşı Üniversitesi)
Hasan Akbulut (İstanbul Üniversitesi)
İpek Azime Çelik Rappas (Koç Üniversitesi)
Kaya Özkaracalar (Bahçeşehir Üniversitesi)
Kurtuluş Özgen (Hacı Bayram Veli Üniversitesi)
Lale Kabadayı (Ege Üniversitesi)
Lalehan Öcal (Yeditepe Üniversitesi)
Metin Çolak (Ege Üniversitesi)
Murat Akser (Ulster University)
Melis Behlil (Kadir Has Üniversitesi)
Nazlı Bayram (Yaşar Üniversitesi)
N. Aysun Akıncı Yüksel (Anadolu Üniversitesi)
Nezih Erdoğan (İstinye Üniversitesi)
Ö. İlke Şanlıer Yüksel (Çukurova Üniversitesi)
Savaş Arslan (Dokuz Eylül Üniversitesi)
Serkan Şavk (İzmir Ekonomi Üniversitesi)
S. Ruken Öztürk (Ankara Üniversitesi)
Ufuk Küçükcan (Anadolu Üniversitesi)

Zeynep Çetin Erus (Marmara Üniversitesi)
Zeynep Merve Uygun Azizoğlu (Özyeğin Üniversitesi)

ULUSLARARASI BİLİM KURULU

Marijke de Valck (Utrecht University, Netherlands)
Dina İordanova (University of St. Andrews, UK)
Tamara Falicov (University of Kansas, USA)
Brendan Kredell (Oakland University, USA)
Skadi Loist (Film University Babelsberg, Germany)
Kristen Stevens (The University of Melbourne, Australia)
Julian Stringer (University of Nottingham, UK)
Cindy Hing-Yuk Wong (The City University of NY, USA)

SEKRETERYA

Selver Dikkol
Nil Yüce
Onur Aytaç
Servet Can Dönmez
Yunus Erdoğan

DAVETLİ KONUŞMACILAR

SKADI LOIST (Film University Babelsberg Konrad Wolf/ Germany)

Film Festivals as Sustainable Organizations: Film Culture between Labor, Gender and Ecology

Prof. Dr. Skadi Loist is Juniorprofessor for Production Cultures in Audiovisual Media Industries at the Film University Babelsberg Konrad Wolf in Potsdam, Germany, with a research and publication focus on film festivals, global cinema & film circulation, queer film culture, sustainability and equity, diversity and inclusion in screen industries. Loist is Principle Investigator of the research project “Film Circulation on the International Film Festival Network and the Impact on Global Film Culture” (2017–2022) as well as Lead PI of international research project “GEP Analysis: Assessing, Understanding, and Modeling the Impact of Gender Equity Policies (GEP) in the Film Industry” (DFG/ESRC/SSHRC 2021–2024). Skadi Loist co-founded the Film Festival Research Network (FFRN) in 2008, worked many years with queer film festivals and is Editorial Board member of NECSUS: European Journal of Media Studies.

MARIJKE DE VALCK (Utrecht Üniversitesi, Hollanda)

Adapting Film Festivals to the Vulnerabilities and Risks of Climate Change and Environmental Challenges

Marijke de Valck is Associate Professor of Film and Media studies at Utrecht University, where she co-directs the master program in Film and Television Cultures. Her research deals with transnational media cultures, media industries and art cinema. She co-founded the Film Festival Research Network, co-edits the festivals review section in NECSUS, and has published widely on the topic of film festivals.

2. FİLM FESTİVALLERİ SEMPOZYUMU

BİRİNCİ OTURUM

Moderatör
Hasan Akbulut

PEMBE HAYAT KUIRFEST - SOSYAL VE EKONOMİK SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK ARASINDA FİLM FESTİVALİ AKTİVİZMİ

Sema Çakmak

Configurations of Film, Goethe University

E-Posta: cakmak@tfm.uni-frankfurt.de

Orcid: <https://orcid.org/0000-0002-1474-1665>

Öz

Stuart Richards (2016) kuir film festivallerinin üç temel işlevini vurguluyor: Hollywood'a alternatif bir dağıtım ağı, kimlik onaylayıcı bir deneyim ve kişinin kendi komünitesiyle güvenli bir ortamda etkileşime girmesine olanak tanıyan bir festival alanı yaratmak. Bu son iki nokta, yani film ve film festivallerinin kimlik onaylama, kimlik ve komünite inşasında nasıl bir rol oynadığı, bu makalenin ilgi alanını oluşturuyor. Bu makale, bir kuir film festivalinin kendi komünitesini, ideolojik temelini ve festival şenliğini nasıl sürdürdüğünü ve aynı zamanda ekonomik olarak nasıl ayakta durduğunu inceliyor. Wallin, Collis ve Hull'a göre, "film festivalleri bir komünite içindeki sosyo-kültürel bağları sürdürerek komünite inşacıları olarak anlamlı bir rol oynarlar" (2012: 229). Ancak bu sosyo-kültürel bağlar karmaşık bir yapıya sahiptir. Joshua Gamson (1996) seminal makalesinde film festivali organizasyonlarının festival topluluklarının kolektif kimlik inşasında belirleyici olduğunu iddia etmektedir. Böylece kimlikler sadece onaylanmakla kalmaz, aynı zamanda organizasyon aracılığıyla şekillenir. Kuir film festivali organizatörlerinin mali açıdan karşılaştıkları zorlukları tartışır. Güvencesiz mali durum, "[s]ponsorluğu [...] festivalin ekonomik sürdürülebilirliği için elzem kılmaktadır" (Wallin, Collins ve Hull 2012: 234). Fon sağlayan tarafların kurumsal zorunlulukları ve bu taraflara olan mali bağımlılık, küratöryel sınırlar oluşturabilir ve festival programı bu kurumların çıkarlarından etkilendiğinde ideolojik ikilemleri gündeme getirebilir (Gamson 1996). Temsili bir program sunarak topluluğu korumak ve etkinliğin ekonomik sürdürülebilirliğini güvence altına almak, organizatörlerin sıklıkla karşı karşıya kaldığı bir dengeleme eylemi haline gelir. Bu nedenle, Skadi Loist queer film festivallerini "devam eden aktivist queer siyaseti ile piyasa mantığına entegrasyonun farklı yönleri arasında gezinmesi gereken" hibrit yerler olarak anlıyor (Loist 2014: 14). Sosyal ve ekonomik sürdürülebilirlik arasındaki bu denge, güçlü politik-aktivist gündemleri olan queer film festivalleri için daha da zorlayıcıdır.

Bu makalenin vaka çalışması olan Türkiye'deki Pembe Hayat KuirFest, trans* hakları örgütü Pembe Hayat tarafından düzenlenen politik-aktivist bir kuir film festivali için anlamlı bir örnek sunuyor. LGBTİ+ aktivizmine derinden bağlı olan KuirFest, küresel kuir sinemadaki kuir temsillerin sergilenmesi yoluyla, cinsel yönelim ve cinsiyet kimlikleri etrafında yeni algılar yaratmayı amaçlıyor. Bu nedenle festival, Michael Warner'ın (2002) ana akım medyanın stereotiplerinden ve/veya queer görünmezliğinden kopan bir karşı-kamusal alan olarak düşünülebilir. Fobik ve heteroseksist bir ortamda, queer temsiller aracılığıyla bireyin kendi kimliğini onaylaması politik bir eylem haline gelir ve filmler ve film festivalleri direniş araçlarına dönüşür. Loist'in queer film festivalleri tanımını kullanırsak, KuirFest kendi topluluğu için güvenli bir alan işlevi görüyor. O halde sorulması gereken soru şudur: KuirFest, "kendine ve topluluğuna sadık" kalırken herhangi bir hükümet desteği almaksızın ekonomik sürdürülebilirliği nasıl sağlıyor? Yabancı büyükelçilikler ve Küresel Kuzey'den kurumlar ana sponsorlar olarak yer aldığında, sosyal ve ekonomik, yerel ve küresel arasındaki dengeye ilişkin daha hangi sorular ortaya çıkmaktadır?

Kaynaklar

Gamson, J. (1996). The Organizational Shaping of Collective Identity: The Case of Lesbian and Gay Film Festivals in New York. *Sociological Forum* 11(2), 231-261.

Loist, S. (2014). *Queer Film Culture. Performative Aspects of LGBT/Q Film Festivals*. Universität Hamburg e-source.

Richards, S. J. (2016). *The Queer Film Festival. Popcorn and Politics*. Palgrave Macmillan.

Wallin, M.R., Collins, B., & Hull, J. S. (2012). It's not just about the film Festivals, sustainability, and small cities. In Perneck, T., Lück, M. (Eds.), *Events, Society and Sustainability: Critical and Contemporary Approaches* (pp.229-243). Taylor & Francis Group.

Warner, M. (2002). *Publics and Counterpublics*. Zone Books.

Pembe Hayat KuirFest: Film Festival Activism Between Social and Economic Sustainability

Abstract

Stuart Richards (2016) emphasizes three fundamental functions of queer film festivals: an alternative distribution network to Hollywood, an identity-affirming experience, and the creation of a festive space that allows for interaction with one's community in a safe environment. My interest lies in the last two points, i.e., in how film and film festivals play a part in identity-affirmation as well as identity- and community-construction. In this paper I am examining how a queer film festival sustains its community, its ideological foundation, and festivity while at the same time sustaining economically. According to Wallin, Collis and Hull, "film festivals play a meaningful role as community-builders by sustaining socio-cultural bonds within a community" (2012: 229). However, these socio-cultural bonds have a complicated nature. In his seminal article Joshua Gamson (1996) claims that the film festival organizations prove decisive for the collective identity building of festival communities. Thus, identities are not only affirmed, but are formed through the organization. He discusses the difficulties faced by queer film festival organizers in terms of financing. The precarious financial situation makes "[s]ponsorship [...] essential to the economic sustainability of the festival" (Wallin, Collins, & Hull 2012: 234). Institutional exigencies by and financial dependency on funding parties can pose curatorial limits and bring forward ideological dilemmas when the festival program is affected by the interests of these instances (Gamson 1996). Maintaining the community by providing a representative program and securing the economic sustainability of the event becomes a balancing act that organizers are often confronted with. Hence, Skadi Loist understands queer film festivals as hybrid places that "need to navigate between the diverging directions of continued activist queer politics and integration into market logic" (Loist 2014: 14). This balancing act between social and economic sustainability is even more of a challenge for queer film festivals with strong political-activist agendas. The *Pembe Hayat KuirFest/Pink Life QueerFest* in Turkey, which serves as my case study, provides a telling example for a political-activist queer film festival organized by the trans* rights organization *Pembe Hayat*. Through the exhibition of queer representations in global queer cinema, the KuirFest, which is deeply embedded in the LGBTI+ activism, seeks to create new meanings of and around sexual orientation and gender identities. Thus, the festival can be considered a counterpublic in Michael Warner's sense (2002) that breaks with stereo-

types and/or queer invisibility of mainstream media. Within a hostile and heterosexist environment, self-affirmation of one's identity through queer representations becomes a political act, and films and film festivals turn into tools of resistance. Using Loist's (2014) definition of queer film festivals, the KuirFest functions as a safe space for its own community. The question then is: How does the KuirFest attain economic sustainability without any governmental support while staying "true to itself" and its community? What does it entail when foreign embassies and institutions from the Global North act as main sponsors, thus, prompting further questions concerning the balance between social and economic, between local and global?

Bibliography

- Gamson, J. (1996). The Organizational Shaping of Collective Identity: The Case of Lesbian and Gay Film Festivals in New York. *Sociological Forum* 11(2), 231-261.
- Loist, S. (2014). *Queer Film Culture. Performative Aspects of LGBT/Q Film Festivals*. Universität Hamburg e-source.
- Richards, S. J. (2016). *The Queer Film Festival. Popcorn and Politics*. Palgrave Macmillan.
- Wallin, M.R., Collins, B., & Hull, J. S. (2012). It's not just about the film Festivals, sustainability, and small cities. In Perneck, T., Lück, M. (Eds.), *Events, Society and Sustainability: Critical and Contemporary Approaches* (pp.229-243). Taylor & Francis Group.
- Warner, M. (2002). *Publics and Counterpublics*. Zone Books.

LGBTİ+ BELGEŞELLER İLE FİLM FESTİVALLERİ ARASINDAKİ İLİŞKİ: KEKRE & HAYALİMDEKİ SAHNELER

Onur Aytaç, Arş. Gör.

Mersin Üniversitesi İletişim Fakültesi

E-Posta: onuraytac@mersin.edu.tr

Orcid: <https://orcid.org/0000-0002-7706-1886>

Öz

Film festivalleri, genellikle filmlerin seyirciyle buluştuğu ilk alanlar olma özelliğine sahiptir. Seyirciyle başka bir yerde buluşma imkânı olmayan –dijital platformlar ve özel gösterimler hariç- vizyona gir(e)meyen filmler için ise farklı bir anlam taşır. Bu kapsamda düşünüldüğünde belgeseller bakımından film festivallerinin önemi yadsınamaz. Belgesellerin, bazıları dijital platformlarda ve/veya televizyonda gösterilse de, sinemada gösterim olanağını sağlayan organizasyonlar büyük çoğunlukla film festivalleri olmaktadır. Film festivallerinin ayrı önem kazandığı bir diğer alan da LGBTİ+ filmleridir. Özellikle Türkiye’de kendisine alan bulmakta güçlük çeken LGBTİ+ filmleri için film festivallerinin gösterim bakımından önemli olduğu söylenebilir. LGBTİ+ belgeseli söz konusu olduğunda ise gerek form gerekse içerik bakımından festivale daha fazla ihtiyaç duyan bir yerde olduğu için kesişim noktasında yer aldığı belirtilebilir. Kesişim noktasında yer alan bu yapımların yurtiçi ve yurtdışı dolaşimleri bakımından festivallerin ciddi katkısı olduğundan söz etmek mümkündür. Öte yandan festival, bir kamusal alan olarak belirli konuları düşünmeye, onları farklı açılardan filmler aracılığıyla ele almaya olanak tanıyan bir yer olma yönüyle aktivizm ile ilişkilendirilebilir. Özellikle LGBTİ+ gibi kimlik temelli temalar açısından film festivallerinin seyirciyle tartışma ve diyalog alanı oluşturma konusunda anlamlı bir rol oynadığı ifade edilebilir. Bu alanın elverdiği ölçüde sürdürülebilir bir kitle oluşturmak da festivallerin kimliğiyle bağlantılı olarak ortaya çıkan bir sonuç olabilmektedir. Uluslararası alanda pek çok kuir/LGBTİ+ film festivali düzenlenmektedir. Türkiye’den de bu alana örnek olarak Pembe Hayat Kuir Fest gösterilebilir. Tematik olmayan film festivallerinde de kuir/LGBTİ+ temasıyla ilgili başvuran filmlerden farklı başlıklar altında bir seçki hazırlandığı görülmektedir. Hem ana akım olarak adlandırılabilen film festivallerinin kullandıkları bu tarz yöntemleri ve hazırladıkları programları anlamlandırabilmek hem de tematik olarak LGBTİ+ film festivallerinin varlığının ne

ifade ettiğini detaylı bir şekilde ele alabilmek için Türkiye’den iki LGBTİ+ belgeseli, bu çalışmanın odak noktasını oluşturmaktadır. Bu kapsamda *Kekre* (2021) ve *Hayalimdeki Sahneler* (2020) filmleri örneklem olarak seçilmiştir. Bu filmlerin yönetmenleri ve ekipte festival süreçleriyle ilgilenen kişilerle görüşmeler yapılacaktır. Ek olarak Pembe Hayat Kuir Fest’in kurucularından olan eski direktör Bilge Taş ile de konuya ilişkin bir mülakat yapılması planlanmaktadır. Festivallerin sosyal sürdürülebilirlik konusu çerçevesinde ayrımcılığa karşı politikalar, cinsiyet çeşitliliği ve kapsayıcılığının desteklenmesi de yer almaktadır. Çalışma kapsamında bu konuyu derinlemesine ele almak, bu bağlamda yapılacak incelemede “pink washing” kavramını irdelemek ve festival hiyerarşisi gibi ilgili diğer konulara ilişkin soru ve sorunlar tespit etmek amaçlanmaktadır. Görüşmelerden elde edilecek verilerle ortaya çıkarılacak olan çalışmanın, Türkiye’deki festival çalışmalarında görece arka planda bırakılan bir alana katkı sunacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: LGBTİ+ belgesel, LGBTİ+ film festivali, pink washing, Kekre, Hayalimdeki Sahneler

The Relationship Between LGBTI+ Documentaries and Film Festivals: Kekre & Hayalimdeki Sahneler

Abstract

Film festivals are generally the first places where films meet the audience. It has a different meaning for films that do not have the opportunity to meet the audience in another place -except for digital platforms and special screenings-. Considering in this context, the importance of film festivals in terms of documentaries is undeniable. Although some of the documentaries are shown on digital platforms and/or television, the organizations that provide the opportunity to be screened in the cinema are mostly film festivals. Another area where film festivals gain special importance is LGBTI+ films. It can be said that film festivals are important in terms of screening especially for LGBTI+ films, which have difficulties in finding a space for themselves in Turkey. When it comes to LGBTI+ documentary, it can be stated that it is at the intersection point because it is in a place that needs the festival more in terms of both form and content. It is possible to talk about the significant contribution of the festivals in terms of the domestic and international circulation of these productions, which are located at the intersection point.

On the other hand, the festival can be associated with activism as a place that allows to think about certain issues as a public space and to deal with them from different perspectives through films. Especially in terms of identity-based themes such as LGBTI+, it can be stated that film festivals play a meaningful role in creating an area for discussion and dialogue with the audience. Creating a sustainable audience as much as this area allows can also be a result that emerges in connection with the identity of the festivals. Many queer/LGBTI+ film festivals are held internationally. Pink Life Queer Fest can be shown as an example to this field from Turkey. In non-thematic film festivals, it is seen that a selection is prepared under different titles from the films that apply for the queer/LGBTI+ theme. Two LGBTI+ documentaries from Turkey are the focus of this study, both in order to make sense of the methods used by the mainstream film festivals and the programs they prepare, and to discuss in detail what the existence of LGBTI+ film festivals means thematically. In this context, Kekre (2021) and Hayalimdeki Sahneler (2020) were chosen as samples. Interviews will be held with the directors of these films and the people involved in the festival processes. In addition, it is planned to conduct an interview with Bilge Taş, the former director of Pink Life Queer Fest, on the subject. Within the framework of the social sustainability of the festivals, policies against discrimination and promoting gender diversity and inclusion are also included. Within the scope of the study, it is aimed to examine this issue in depth, to examine the concept of “pink washing” in this context, and to identify questions and problems related to other related issues such as festival hierarchy. It is thought that the study, which will be revealed with the data to be obtained from the interviews, will contribute to an area that has been left in the background relatively in the festival studies in Turkey.

Keywords: LGBTI+ Documentary, LGBTI+ Film Festival, pink washing, Kekre, Hayalimdeki Sahneler

ULUSLARARASI KADIN YÖNETMENLER FESTİVALİ: TEMATİK BİR FESTİVAL OLARAK ULUSLARARASI VE SÜRDÜRÜLEBİLİR OLMAK

Gülten Taranç

Uluslararası Kadın Yönetmenler Festivali Direktörü

E-Posta: gultentaranc@gmail.com

Berrak Taranç, Prof. Dr.

Ege Üniversitesi Devlet Türk Musikisi Konservatuvarı

Orcid: <https://orcid.org/0000-0003-0750-9742>

Öz

2018 yılında film gösterim haftası olarak İzmir’de başlayan, Uluslararası Kadın Yönetmenler Festivali, uluslararası kimliğine bağımsız olarak 3 yılda kavuşmuştur. Uluslararası Kadın Yönetmenler Festivali, kadın yönetmenler ve sinema sektörü çalışanlarını bir araya getirerek, sinema sanatına katkıda bulunan tüm kadınları ve onların filmlerini tanınır hale getirmeyi amaçlamaktadır. Kadınlar sinema endüstrisinde göz ardı edildiği için, Uluslararası Kadın Yönetmenler Festivali yeni ağlar ve bakış açıları yaratarak, olası fonlar bularak ve yeni gelen film yapımcılarına yer açarak yaratıcı kadınları destekleyerek teşvik etmeyi amaçlamaktadır. Festival için Mart ayının ilk haftası, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü bilinçli olarak seçilmiştir. Sunumumuzda bilimsel araştırma yöntem ve tekniklerinden tarihsel yöntem ile Uluslararası Kadın Yönetmenler Festivali’nin tarihsel geçmişi, yapısalcı yöntem ile festivalin yapısı-amaçlarını, işlevselci yöntem ile festivalin işlevleri anlatılacaktır. Dünyadaki kadın film festivalleri hakkında da öz bilgi verilecektir. Amacımız kadın kimliğiyle yaratıcı konumunda olan üreticilerin, genel olarak kadınlar ile ilgili film festivallerinin izleyicilerine olan katkılarıyla, kadın-sorunlarına bakış açılarını gözler önüne sererek, ülkemizde ve dünyadaki pek çok sorunsalı kapsayan kadın ögesine olan tüm yaklaşımları bildirmektir. Burada kadın merkezli çalışmaların erkek izleyicilere de ulaşarak kadın sorunlarının, dulusal, düşünsel gelişimlerinin kadınların ailelerinden, yakın çevrelerinden, toplumdan ve devlet yöneticilerinden beklentilerinin görsel anlatım diliyle ortaya konulmasının sağlanması bildirimizin ana temasını oluşturmaktadır. Festivalimiz İzmir merkezli olmakla birlikte, her yıl gelişerek önce yurdumuz, daha sonra da dünya odaklıdır. Festivalimiz konuyla ilgili birimlerle iletişim - etkileşim kurabilecek duruma gelerek dünyadaki kadın sinema sanatçılarının, kadın-sanat yönündeki verilerinin tanıtılmasıyla, bu verilerin

anlaşılır halde ifade edilmesini sağlamaktadır. Pandemi nedeniyle çevrimiçi olarak, farklı tarihlerde düzenlenen 4. Uluslararası Kadın Yönetmenler Festivali'nin ilk etabı 1-7 Mart 2021 arasında; ikinci etabı 22 Nisan – 5 Mayıs 2021 tarihleri arasında gerçekleştirildi. Kadın Yönetmenler Derneği'nce düzenlenen festivalde 45 yerli-40 yabancı film, toplamda 85 film gösterilmiştir. East Anglia Üniversitesi ile başlayan işbirliği ile 17 Türkiye'den film ilk etap gösterimlerini İngiltere'de gerçekleştirmiştir. 5.Uluslararası Kadın Yönetmenler Festivali 59 ülkeden toplamda 245 başvuru almıştır. Yapılan ön eleme sonucunda 28 ülkeden 98 film gösterilerek yarışma programına seçilmiştir. 27 Şubat-8 Mart 2022 tarihlerinde İzmir'in merkezinde ve Tire'de gerçekleştirilen 5.Uluslararası Kadın Yönetmenler Festivali'nin 2. Etabı 25 Nisan-9 Mayıs tarihleri arasında çevrimiçi tüm Türkiye'de izlenebilir olarak gerçekleştirilmiştir. 52 film dünya prömiyerini, 70 film ise Türkiye Prömiyerini Festivalimizde gerçekleştirmiştir. 8 Mart 2022'de düzenlenen ödül töreninde ödül heykellerinin yanı sıra: ECU Avrupa Bağımsız Filmler Festivali (Fransa), Women's Rights Nights(Üsküp) Raintance Film Festivali(İngiltere) ve Porto Femme Film Festivalleri (Portekiz) ile protokoller imzalanmıştır. Türkiye'den ulusal seçkide yer alan finalist filmlerle ödül kazanan filmler bu festivallerden ücretsiz başvuru hakkına sahip olmuştur. Türkiye'de her 10 yönetmenden sadece 1'i kadın. Festivalimizin amacı sadece kadın yönetmenlerin görünürlüğünü arttırmak değil, aynı zamanda kadın yönetmenlerin filmlerine niteliksel olarak katkı sağlamaktır. Kamera arkasından gelen bir ekiple düzenlenen festivalde, elenen filmlere de tartışma ortamı yaratılarak onların üretim gelişimlerine katkı sağlamaktadır. Sonuç olarak, kadın yönetmenler ve kadınlı ilgili olan festivallerin yurdumuzda-dünyada halk kültürü, kitle kültürü, popüler kültür ve gelenek içindeki yeriyle önemi bildiri sürecinde tartışılarak ortaya konulacaktır.

Anahtar Kelimeler: Tematik festivaller, Uluslararası film festivalleri, Çevrimiçi film festivalleri, Kadın Sineması, Kadın Yönetmenler

International Women Filmmakers Festival: To Be International and Sustainable as a Thematic Festival

Abstract

The International Women Filmmakers Festival which started in Izmir in 2018 as a screening week has gained its international identity and

independence during its 3rd year. It aims to unite women workers of the film industry, mainly women directors, and give their work the recognition they deserve. As women continue to be disregarded in the film industry, International Women Filmmakers Festival encourages women filmmakers by creating new networks, funds, and perspectives. The 8th of March is deliberately chosen as the date for the festival due to its importance. In our presentation, by using the scientific and historical research methods we will explain the historical development of International Women Filmmakers Festival; with structural method the festival's aims will be explained while with the functionalist method festival's functions will be presented. Some brief information will also be given regarding the film festivals from around the world. Our mission is to present the approaches of the producers, who are in a creator position with a female identity, towards the woman element that covers various issues both in Turkey and in the world, through their contributions to the audience of the film festivals. These findings are important to our findings section. The main theme of our manifesto is to ensure that women's problems, their emotional and intellectual development, the expectations aimed at women from the government, their families, the society etc. is being showed to the male audience in a visual way. Our festival is based in Izmir, however it reaches new audiences every year, both in Turkey and around the world. With communicating and interacting with relevant units on the theme every year, our festival introduces women filmmakers' data about women and art and expresses the collected data more comprehensibly. 4th International Women Filmmakers Festival was held in different dates and online due to pandemic. The first part of the festival was held between the dates of 1st - 7th March 2021 and the second part was held between 22nd April - 5th May 2021. The festival was organized by Association of Women Filmmakers and a total of 85 films (40 films from foreign countries and 45 Turkish films) were screened. In cooperation with the University of East Anglia, 17 films from Turkey were screened in the UK for the first part of the festival. 52 films have had their world premieres and 70 films have had their Turkey premieres at our festival. Aside from the award ceremony that took place on 8th March 2022, our festival has signed protocols with ÉCU European Independent Film Festival (France), Women's Rights Nights (Skopje), Raindance Film Festival (UK) and Porto Femme Film Festival (Portugal). Films from Turkey that classified as national selection and won awards have the right to apply these festivals for free. Only 1 out of every 10 directors in Turkey is woman. The aim of our festival is not only to increase the visibility of women directors, but also to contribute qualitatively to the films of women directors. Organized by a team which comprises of women behind the camera, the festival also provides a platform for discussion and feedback for the eliminated films and contributes to their

improvement. As a result, the importance of festivals related to women directors and women in terms of their place in folk culture, mass culture, popular culture and tradition in our country and the world will be discussed and revealed in the manifesto.

Keywords: Themantic festivals, International film festivals, Online film festivals, Woman Cinema, Woman directors

2. FİLM FESTİVALLERİ SEMPOZYUMU

İKİNCİ OTURUM

FİLM FESTİVALİ YÖNETMENLERİ OTURUMU I

Moderatör
S. Serhat Serter

Katılımcılar
Kerem AYAN | İstanbul Film Festivali
Ahmet BOYACIOĞLU | Antalya Altın Portakal Film Festivali
İnci DEMİRKOL | Ankara Film Festivali
İsmail TİMUÇİN | Adana Altın Koza Film Festivali

screenfest: Film Festivali Araştırmaları Dergisi
screenfest: Journal Of Film Festival Studies

BİRİNCİ PANEL
ENGELSİZ FİMLER FESTİVALİ (EFF) ÜZERİNE/ İÇİN BİR
ARAŞTIRMA TASARIMI

Moderatör
Ersan Ocak

ENGELSİZ FİLMLER FESTİVALİ (EFF) ÜZERİNE / İÇİN BİR ARAŞTIRMA TASARIMI

Öz

TED Üniversitesi'nin farklı akademik (iç mimarlık, psikoloji, görsel iletişim tasarımı) ve araştırmaya yönelik idari birimlerinden (Araştırma Teknoloji İnovasyon Direktörlüğü, Sosyal İnovasyon Merkezi, Uygulamalı Veri Bilimi Merkezi) disiplinler arası bir ekip, Engelsiz Filmler Festivali'ni (EFF) düzenleyen Puruli Kültür ortaklığıyla bir araştırma tasarlamak amacıyla Aralık 2021'den bu yana çalışmaktadır. Yapılan çalışmalar sonucunda, EFF üzerine/için, kesişimsellik, kapsayıcılık, erişilebilirlik eksenlerinde, veri odaklı bir değerlendirme ve izleme çerçevesi geliştirilmesine yönelik araştırma tasarımı geliştirilmektedir. Bu çerçevenin daha sonra farklı film festivallerine uyarlanması planlanmaktadır. Bu panelde, bu araştırma tasarımı farklı boyutlarıyla tartışılacaktır.

A Research Design on/for the Accessible Film Festival (EFF)

Abstract

An interdisciplinary team from different academic (interior architecture, psychology, visual communication design) and research oriented administrative units (Research Technology Innovation Directorate, Center Social Innovation, Center for Applied Data Science) of TED University have been working since December 2021, to design a research in partnership with Puruli Kültür, which has been organizing the Accessible Film Festival (EFF). As a result of these studies, it was decided to work on the development of a data-driven evaluation and monitoring framework on the axes of intersectionality, inclusiveness and accessibility for EFF. This framework will be adaptable for other film festivals. In this panel, the research design will be discussed with its different dimensions.

EFF İÇİN VERİ TEMELLİ ARAŞTIRMA TASARIMI VE LİTERATÜR TARAMASI

Ersan Ocak, Dr. Öğr. Üyesi, TED Üniversitesi

E-Posta: ersan.ocak@gmail.com

Sinem Gürayşar Gökçe, Dr., TED Üniversitesi, İstasyon TEDÜ Sosyal İnovasyon Merkezi Proje Koordinatörü

Öz

Araştırma tasarımında veri-temelli yaklaşım esas alınmıştır. Literatür taraması yapılırken uluslararası ve ulusal veritabanları eğilimler ve yığılımlar açısından gözden geçirilmektedir. Araştırma tasarımında EFF'nin öne çıkmasının temel nedenlerinden biri, festival ekibinin en başından beri veri-temelli çalışma tutumudur. EFF organizasyonu içinde üretilen ve farklı çıktılar halinde sunulan materyaller (proje dosyaları, sponsor dosyaları, değerlendirme raporları, seyirci anketleri, vb) analiz edilerek eğilimler, ilişkisellikler, örüntüler ortaya çıkarılmaya çalışılmaktadır. Amacımız, bulgularımızı veriy-le desteklemek kadar, veri analitiği yöntemiyle yenilikçi ve anlamlı araştırma soruları üretmektir.

Anahtar Sözcükler: Film festivali, Engelsiz Filmler Festivali (EFF), veri-temelli yaklaşım

Data-Driven Research Design and Literature Review for EFF

Abstract

In research design, data-driven approach is seen essential. Thus, literature review (in international and national databases) is done for finding out trends and clusters. In our research, Accessible Film Festival (EFF) has come to the fore with its data-driven attitude in its organization, since the beginning of the festival. Different materials (such as project dossiers, sponsorship dossiers, annual evaluation reports, audience surveys, etc.) are analyzed to find out trends, relationalities, and patterns. Our aim is to generate innovative and justified research questions with data analytics as much as to justify our hypothesis.

Keywords: Film festival, Accessible Film Festival (EFF), data-driven approach

BİR FESTİVALCİ OLARAK ARAŞTIRMANIN PARÇASI OLMAK

Kıvanç Yalçın

Engelsiz Filmler Festivali Koordinatörü

Öz

Engelsiz Filmler Festivali'ni (EFF) konu edinerek içerik, mekân, söylem analizleri üzerinden etkisinin nasıl ölçülebileceğini araştıran disiplinler arası bir çalışmanın parçası olmak; daha önce farkına varılmamış bağlantıların, neden-sonuç ilişkilerinin keşfine dair (EFF'nin kurucularından biri olarak) beni heyecanlandırıyor. Araştırma sonuçlarının EFF'de bugüne dek aldığımız kararların kendi gözlemlerimizin ötesindeki ve yıllara yayılan etkilerini görmemizi sağlayacak olması, diğer film festivalleri için de uygulanabilir/uyarlanabilir bir model oluşturması temel derdimiz.

Anahtar Sözcükler: Film festivali, festivalci, yurttaş bilimi

Being a Part of Research as a Festival Organizer

Abstract

Being a part of an interdisciplinary research—which is looking for new approaches to evaluate effects of Accessible Film Festival (EFF) in content, space, discourse perspectives—makes me (as one of the founders of EFF) feel excited about the exploration of undiscovered connections, cause effect relationships. I hope that the results of the research will enable us to see the effects of our decisions beyond our own observations. Our main concern is to generate an applicable/adaptive model for other film festivals.

Keywords: Film festival, festival organizer, citizen science

FİLM FESTİVALİ VE MEKÂN ARAKESİTLERİ

Nur Ayalp, Prof. Dr.

TED Üniversitesi, İç Mimarlık ve Çevre Tasarım Bölümü

Cihat Çağlar, Arş. Gör.

TED Üniversitesi, İç Mimarlık ve Çevre Tasarım Bölümü

Öz

Film festivalleri ve mekân bir arada irdelenmeye başladığında oluşturdukları arakesitler birçok farklı disiplinde yeni yaklaşımlar üretmiştir. Literatüre mekân ve film festivalleri ilişkisini irdeleyen araştırmalar bağlamında geniş bir yelpazeden bakıldığında bir takım konular öne çıkmaktadır. Araştırmalar çoğunlukla film festivallerinin kentsel mekânda yarattığı etkiler üzerine odaklanmıştır. Kültürel bir etkinlik olarak film festivallerinin gerçekleştirildiği kamusal mekânlar, yarattıkları sosyal etki ve kentte oluşturdukları farklı dinamikler incelenmiştir. Film festivalleri ve mekân arakesitinde diğer bir bağlam da mekânın fiziksel verilerinin ön plana çıktığı araştırmalar; sıklıkla odak film festivallerinde kullanıcı memnuniyeti ve kentte yaya hareketleri bağlamında erişilebilirlik analizleridir. Mekânın fiziksel verilerinin analiz edildiği bu araştırmalar yaygın olarak turizm çalışmaları altında yer almaktadır. Özellikle film festivalleri ve kent kimliği arasındaki etkileşimlere odaklanan bu çalışmalarda fiziksel mekân ilişkileri etkileyen bir alt veri olarak tariflenmektedir. Bizim bildirimiz, öne çıkan bu kavramları mekân tasarımcısı bakış açısıyla değerlendirerek, film festivallerinin organizasyonunda etkin olabilecek arakesitleri ortaya çıkartmaya hedeflemektedir.

Anahtar Sözcükler: Film festivali mekânları, film izleme mekânları

Film Festival and Space Intersections

Abstract

When film festivals and space are examined together, created intersections produce new approaches in many different disciplines. Considering the literature from a wide spectrum in the context of studies examining the relationship between space and film festivals, several issues become crucial.

These research have mainly focused on the effects of film festivals on urban space. The public spaces where film festivals take place, the social impact they generate and the different dynamics they create in the city are examined. Another context in the intersection of film festivals and space is the research in which the physical data of the place comes to the fore. Generally, the focus has been on user satisfaction at film festivals and accessibility analyses in the context of pedestrian movements in the city. These studies, in which the physical data of the place are analyzed, are commonly included in tourism studies. In these studies, which focus on the interactions between film festivals and urban identity, physical space is defined as a sub-data that affects relationships. This paper aims to reveal the intersections that can be effective in the organization of film festivals by evaluating these prominent concepts from the perspective of the space designer.

Keywords: Film festival spaces, spaces for film watching

ENGELLİ BİREYLERİN MEDYADA TEMSİLİ

Duygu Onay Çöker, Dr. Öğr. Üyesi
TED Üniversitesi, Mimarlık ve Tasarım Fakültesi

Öz

Bu araştırmada Engelsiz Filmler Festivali'nin (EFF) basında görünür kılınmasının engelli olan bireylerin ana akım medyadaki temsilinde (dolayısıyla da gündelik hayatta bu bireylere dair edindiğimiz resimde) genel bir dönüşüme olanak sağlayıp sağlamadığı ortaya çıkarılmaya çalışılmaktadır. Bu bağlamda EFF'nin, engelli bireylerin medyadaki temsilini tıbbi bakış açısından (hasta/yardıma muhtaç/pasif/eksikli), hak odaklı (eşit yurttaş) öznelere doğru ne ölçüde değiştirdiği araştırılacaktır. Araştırmanın yöntemi niceliksel içerik çözümlemesi üzerinden hangi medya organında kaç tane haber yayımlandığını tespitinin ardından gerçekleştirilecek nitel bir yöntem olan (eleştirel) söylem çözümlemesidir.

Anahtar Kelimeler: Engelsiz Film Festivali, Temsil, Engelli, Anaakım Türkiye Medyası.

The Representation of Disabled People in Media

Abstract

In this research, we attempt to discover whether making the Accessible Film Festival visible in mainstream media (hence the picture we get of these individuals in daily life) enables a general transformation in the representation of disabled individuals. In this context, it will be investigated to what extent the Accessible Film Festival has changed the representation of people with disabilities in the media from a medical point of view (sick/in need of help/passive/deficient) to rights-oriented (equal citizen) subjects. The research method is (critical) discourse analysis, which is a qualitative method to be carried out after determining how many news items are published in which media through quantitative content analysis.

Keywords: Accessible Film Festival, Representation, The Disabled, Mainstream Turkish Media.

ENGELSİZ FİLM FESTİVALİ KATILIMCI DENEYİMİNİN HARİTALANMASI

Berke Atasoy, Dr. Öğr. Üyesi
TED Üniversitesi, Mimarlık ve Tasarım Fakültesi

Öz

Bu çalışmanın amacı Engelsiz Film Festivali'ne (EFF) katılan izleyicilerin festival deneyiminin 'Oluşturucu Tasarım Araştırma (Generative Design Research) Araçları' kullanılarak görünür, anlaşılır, irdelenebilir ve iyileştirilebilir kılınmasıdır. Oluşturucu Tasarım Araştırma Yöntemleri herhangi bir tasarım projesinin başlangıç aşamasında—geleneksel yaklaşımda—tasarımcılar tarafından yürütülen yaratıcı faaliyetleri, 'tasarım çıktısını deneyimlemesi öngörülen insanlarla' beraber yürütebilmek için 'amaca göre uyarlanabilen arayüzler' aracılığıyla yürütmekte kullanılır. Bu yolla tasarım sürecinde ihtiyaç duyulan öngörüler araştırma öznesinin iç görüleriyle beslenmesi hedeflenir. Bu çalışma kapsamında EFF'nin festivalcileri ve katılımcılarının tasarım sürecine katkı koyabilmesi için 'yaratıcı işbirliğine' (collaboratively-creative) imkân veren 'çerçeveleyici arayüzler' (boundary objects) kullanılarak festivalin deneyim haritası çıkarılması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Deneyim tasarımı, servis tasarımı, deneyim haritalama, oluşturucu tasarım araştırma yöntemleri, katılımcı tasarım, yaratıcı işbirliği.

Mapping the Accessible Film Festival Attendee Experience

Abstract

This study aims to make the audience's experience in the Accessible Film Festival visible, understandable, scrutinized and improved using 'Generative Design Research Tools.' Generative Design Research Tools allow experientors to join in the creative design activities traditionally carried out exclusively by the designers at the early design stage. This approach informs the foresight needed in the design process with the insights of the people who will become the experientors of the actual design output. This study aims to map the festival's experience using 'boundary objects' that facilitate a collaboratively-creative design exploration process so that the festival makers and participants of the Accessible Film Festival can directly and creatively contribute to the design process.

Keywords: Experience design, service design, mapping experiences, generative design research, participatory design, co-creative design.

2. FİLM FESTİVALLERİ SEMPOZYUMU

ÜÇÜNCÜ OTURUM

LOCARNO FİLM FESTİVALİ SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK POLİTİKALARI ÖZEL OTURUMU (ÇEVİRİMİÇİ)

Moderatör
Marijke de Valck

Katılımcılar
Raphaël BRUNSCHWIG | Locarno Film Festival Managing Director

screenfest: Film Festivali Araştırmaları Dergisi
screenfest: Journal Of Film Festival Studies

2. FİLM FESTİVALLERİ SEMPOZYUMU

DÖRDÜNCÜ OTURUM

Moderatör
Ali Karadoğan

BİR VAKA İNCELEMESİ OLARAK ANTALYA ALTIN PORTAKAL FİLM FESTİVALİ'NİN KİMLİK SAVRULMA SÜREÇ DENEYİMİ

Mustafa Fadıl Sözen, Prof. Dr.
Akdeniz Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi
E-Posta: sozen@akdeniz.edu.tr
ORCID: 0000-0003-0211-1620

Öz

Bu çalışma Elli dokuz yıllık tarihsel geçmişe ve dolayısıyla kurumsal bir kimliğe sahip olan Antalya Altın Portakal Film Festivalinin 2015-2019 dönemi arasındaki ad, sistem ve kurumsal yapı değişikliği ekseninde yaşadığı kimlik savrulma sürecine odaklanmaktadır. Festivalin kimlik savrulmasına taraf olan ve karşıt duran görüşler kendi haklılıklarına gerekçe olarak bir dizi argüman sunmuşlardır. Dolayısıyla da çalışmanın ana eksenini savrulmanın nedenselliklerini açıklamak için öne sürülen argümanların çoklu perspektifler içinde ele alınıp değerlendirilmesi oluşturmaktadır. Sunulan/savunulan argümanlar temelde iki farklı paydaya dayanmaktadır. Paydalardan ilki tarihsel kimlik, işlev ve sektörel konumlanmanın Türk Sineması içindeki kültürel değeri; diğeri ise festivalin dönüştürülme aracılığıyla kentin marka değerinin artacağı ve bu yeni yapılanma ile Türk Sinemasının yerelden everensele çıkma motifinin daha güçlü bir ivme kazanacağı savıdır. Her iki argümanın da kendi içinde doğruluk ve tutarlılık taşıması, birinin diğeri geçersiz veya yetersiz olarak konumlandırılmaması nedeniyle varılacak sonuç son tahlilde bir seçim/tercih niteliğini aşamamaktadır. Çalışma, film festivallerinin ne olduğu genelinden yola çıkarak özelde Altın Portakal Film Festivalindeki yaşanan savrulma argümanlarını somut veriler ışığında ele almakta ve gelinen noktanın ne olduğuna dair çıkarımlarda bulunmaktadır. Altın Portakal Film Festivalinde yaşanan bu savrulmanın doğru veya yanlışlığından daha çok festival kimlik stratejisinin oluşturulmasında yapılan seçim/tercihin kolayca hüküm verilemeyecek nitelikte olduğunu öne sürmektedir. Çalışma yazarının görüşü ise ilk paydayı oluşturan argümanlardan taraftır, fakat bu görüşünün herhangi bir doğruluk/kesinlik iddiası olmaksızın tümüyle öznel bir yaklaşım içerdiği belirtilerek çalışmaya eklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Festivaller ve kentler, Film Festivalleri, Altın Portakal Film Festivali, Antalya Kent Kimliği

The Experience of the Identity Drifting Process of Antalya Golden Orange Film Festival: A Case Study

Abstract

This study focuses on the identity confusion process of Antalya Golden Orange Film Festival, having a historical past of fifty-nine years and hence a corporate identity, in the context of the title, system, and institutional structure changes for a period of 2015-2019. The viewers supporting or opposing the identity confusion of film festival have put forward a series of arguments to justify their legitimacy. Therefore, the main axis of the study is to consider and evaluate the arguments put forward to explain the causality of confusion through multiple perspectives. The arguments presented/defended are basically based on two different denominators. The first of the denominators is the cultural value of historical identity, function and sectoral positioning in Turkish Cinema; the other argument is that the brand value of the city will increase through the transformation of the festival and that the motif of Turkish Cinema shifting from local to international will gain a stronger momentum through his new structuring. Since both arguments are correct and consistent in themselves and one cannot position the other as invalid or inadequate, the conclusion cannot go beyond the quality of a choice/preference in the final analysis. The study deals with the confusing arguments in the Golden Orange Film Festival in particular, based on what film festivals are in general, in the light of factual data and draws inferences about the point reached. It argues that the choice/preference in creating the festival identity strategy, rather than the right or wrong of this confusion experienced in the Golden Orange Film Festival, cannot be easily judged. The view of the author is in favour of the first denominator, but this view has been added to the study by a completely subjective approach without any claim of accuracy/precision.

Keywords: Festivals and cities, Film Festivals, Golden Orange Film Festival, Antalya Urban Identity

WOODY ALLEN'İN VİZÖRÜNDEN FESTİVAL: RIFKİN'İN FESTİVALİ

Cem Pekman, Prof. Dr.
Kocaeli Üniversitesi İletişim Fakültesi
E-Posta: cempekman@hotmail.com

Öz

Özel hayatına ilişkin skandallar neticesinde ülkesinde ve dünyada büyük antipati toplamasına rağmen, Woody Allen halen yaşayan en önemli Amerikalı film yönetmenleri arasında sayılır. 1960'lardan beri film yapan Allen'ın 2020 tarihli, 50. ve şimdilik son uzun metrajlı filmi Rifkin'in Festivali, San Sebastian kentini ve orada düzenlenmekte olan Film Festivali'ni mekan olarak seçen bir öykü anlatmakta. Film, aşk, evlilik, ilişkiler gibi tipik Allen temalarını yeniden ele alan bir "romantik-komedi" olarak görülebilirse de ne bu tür ne de Allen sineması için bir yenilik yahut aşama getiriyor. Ama sanatçının sinema sanatı, günümüz sineması, sinemacıları ve film festivalleri hakkındaki çeşitli ve oldukça keskin düşünce ve gözlemlerini içermesi açısından ilginç bir filmle karşılaşyoruz. Bu çalışma Rifkin'in Festivali filmini eksenine alarak veteran bir sinemacının günümüz sineması ve festivaller hakkında eseri yoluyla neler anlattığını tespit etmek ve tartışmaya açmayı amaçlıyor. Yanısıra, Allen'ın yaptığı biçimiyle, sinemacıların filmleri yoluyla film festivalleri hakkında konuşmalarının alışıldık bir durum olmaması nedeniyle, -varsa- sinemanın geçmişindeki benzer örnekleri tespit edip bu tartışmayı zenginleştirmeyi planlıyor.

Anahtar Sözcükler: Woody Allen, Rifkin'in Festivali, Film Festivali, San Sebastian, Sinema

Festival Through Woody Allen's Lens: Rifkin's Festival

Abstract

Although he gained a great antipathy nationally and worldwide because of his scandalous private life, Woody Allen is still regarded as one of the most important living American directors. Allen, who makes films since 1960s and has directed 50 feature films in his long career, has chosen San Sebastian city and its film festival as the setting to his last story for now, 2020 film *Rifkin's Festival*. The film may be taken as another "romantic comedy" with its familiar love, marriage, affairs themes typical to Allen although it is far from bringing any novelty or progress to the genre or to his cinema. But the film also projects the director's thoughts and observations, at times quite sharp, on the art of cinema, film business, film makers and film festivals. This paper aims to find out and bring into discussion what a veteran director says about today's cinema and the film festivals through his work by taking *Rifkin's Festival* to its core as a current and obvious example. In addition to this, it will search for any similar examples and enrich the discussion, since to our knowledge it is very unusual for directors to comment on film festivals in their films.

Keywords: Woody Allen, *Rifkin's Festival*, Film Festival, San Sebastian, Cinema

1998-2021 ARASINDA NANTES ÜÇ KITA FİLM FESTİVALİ'NDE KASABA NASIL BİR PEDAGOJİ ARACINA DÖNÜŞTÜRÜLDÜ?

Tunç Yıldırım, Doç. Dr.

Düzce Üniversitesi Sanat Tasarım ve Mimarlık Fakültesi

E-Posta: tuncyildirim@duzce.edu.tr

ORCID: 0000-0003-2546-4517

Öz

1979'dan beri sanatsal sınırlarını coğrafi düzlemde Asya, Afrika ve Güney Amerika kıtalarındaki ulusal sinemalar ile daraltan *Nantes Üç Kıta Film Festivali*, sinemasal münhasırlığı ile uzmanlığını bilinçli bir tercihle sinema sanayinin hegemonik güçleri olan Batı Avrupa ile Kuzey Amerika sinematografileri dışında konumlandırır. Farklı seçkiler hem kurmaca hem belgesel filmleri hem de *auteur* yaratıcılığını öne çıkaran kişisel filmlerle, popüler tür sinemasının örneklerini, büyük yıldızların unutulmaz filmlerini seyircilere programlar. Kırk yıllık festivalin gayesi hem yetenek avcılığı yapmak hem de üç kıtanın kavşağındaki büyük yaratıcı yönetmenleri keşfetmektir. İlk olarak resmî seçkide yarışan *Kasaba*, festivalin XX. yılında *umut veren film* ödülünü kazanır. 1998'de saf sanatsal değer biçilen *Kasaba*, şenliğin XXV. senesinde yani 2003'te bir kez daha programlanır. *25 Yıllık Büyük Anlar ve Keşifler* isimli retrospektifte festivalin çeyrek asırlık tarihine izini bırakmış yirmi iki sanat filmi arasına girerek ebedileşir. Bu bildirinin amacı Nantes'ta 2010'dan beri genç sinema seyircilerine yönelik düzenlenen tematik seçkilerin on ikincisi olan 2021 tarihli *Yeryüzünde Bir Yer* isimli özel programda yer bulan *Kasaba*'nın öğrencilere hangi pedagojik ve analitik araçlarla sunulduğunu incelemektir. Öncelikle nadir inci değeri gören *Kasaba* hangi içerik, tematik, estetik ve stilistik özellikleriyle genç izleyiciler için bir pedagoji aracına ve film analizi nesnesine dönüştürülmüştür? Film, liseli sinemaseverlere nasıl öğretilmektedir? Metinde bu sorulara cevaplar verilecektir. *Kasaba* için özel olarak hazırlanan yazılı ve ikonografik belgeler (tanıtıcı pedagojik fiş, film analizi modeli içeren pedagojik kitapçık ile öğrenci için seyir defteri) çalışmanın dayandığı birincil kaynaklardır. Filmin analizi için önerilen pedagojik araçların çözümlenmesinde kullanılacak yaklaşım, Fransa'da sinemanın okulda sanat olarak öğretilmesi konusunda uzmanlaşan Barbara Laborde'un kapsamlı eleştirel yöntemi olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Nantes Üç Kıta Film Festivali, Nuri Bilge Ceylan, *Kasaba* (1997), pedagojik araç olarak sinema, *Yeryüzünde Bir Yer* Seçkisi.

How Was the Small Town Turned into a Pedagogical Tool at the Nantes Three Continents Film Festival Between 1998 and 2021?

Abstract

Since 1979, the Nantes Three Continents Film Festival has narrowed its artistic boundaries geographically with national cinemas in Asia, Africa and South America. This festival consciously positions its cinematic exclusivity and expertise outside the hegemonic powers of the film industry like Western European and North American cinemas. Different selections present for the audience fictional and documentary films, personal films of auteur cinema, great examples of popular genres and unforgettable films of big stars. The goal of this forty-year-old film festival is to both scout for talent and discover great creative directors at the crossroads of three continents. The Small Town, which first competed in the official selection, won the promising film award in the twentieth year of the festival. Valued purely aesthetically in 1998, The Small Town was programmed once again at the Nantes Film Festival in 2003. This movie becomes eternal by being among the twenty-two art films that have left their mark on the festival's quarter-century history in the retrospective selection named 25 Years of Great Moments and Discoveries. The purpose of this paper is to examine which pedagogical and analytical tools The Small Town (in 2021, this film was included in the special program titled A Place on Earth, the twelfth of the thematic sections organized for young moviegoers in Nantes since 2010) is presented to students? With what thematic, aesthetic and stylistic features, The Small Town, which is valued as a rare pearl firstly, has been transformed into a pedagogical tool and an object of film analysis for young audiences? How is this film taught to high school moviegoers? These questions will be answered in the text. Written and iconographic documents specially prepared for The Small Town (pedagogical slip, pedagogical booklet containing the film analysis model and logbook for the student) are the primary sources on which the study is based. The approach to be used in the analysis of the pedagogical tools proposed for the analysis of the film will be the detailed critical method of Barbara Laborde.

Keywords: Nantes Three Continents Film festival, Nuri Bilge Ceylan, The Small Town (1997), Cinema as pedagogical tool, The programme A Place on Earth.

FRANSIZ KÜLTÜR MERKEZİ'NİN TÜRKİYE'DE SİNEMA KÜLTÜRÜ'NE VE FİLM FESTİVALLERİNE ETKİLERİ

Gülsenem Gün, Dr. Öğr. Üyesi
Galatasaray Üniversitesi İletişim Faktültesi
E-Posta: gulsenem@gmail.com

Öz

Bir ülkenin sineması o ülkede üretilen filmler kadar gösterimi yapılan filmlerden de beslenir; menşei ne olursa olsun gösterimi yapılan filmler o ülkenin sinema kültürü üzerinde önemli etkilere sahiptir. Bu bağlamda, Fransız Kültür Merkezi Türkiye'deki sinema gösterimleri ve etkinlikleri alanında en önemli aktörlerden biridir. Yalnızca birçok uluslararası festivale ev sahipliği yapan bir mekân olarak değil, Avrupa ve Türkiye arasındaki sinemasal işbirliklerinin destekçisi olarak da sinema alanında etkin bir rol oynar. Bu çalışmamızda Fransız Kültür Merkezi'nin Türkiye'deki sinema faaliyetlerinin çeşitliliğine katkıları bu kurumun yetkilileri ve ortakları arasında yer aldığı uluslararası festivallerin yöneticileri ile yapılan görüşmeler vasıtasıyla incelenecektir. Çalışma kapsamında incelenecek festivaller arasında Filmor Uluslararası Gezici Kadın Filmleri Festivali, Uluslararası İşçi Filmleri Festivali, Çok Kısa Film Festivali, IF Bağımsız Filmler Festivali, Uluslararası İstanbul Film Festivali, Uluslararası Ankara Film Festivali ve Kuir Fest yer alacaktır.

Anahtar Kelimeler: Fransız Kültür Merkezi, uluslararası festivaller, ulusal sinema kültürü

Contributions of the Institut Français to Cinema Culture and Film Festivals in Turkey

Abstract

The cinema of a country is not only explained by the films produced but also by all the films viewed in the country. Indeed, they shape the national cinema as much as they are part of the film culture that is present there.

The French Institute is one of the most influential actors in supporting film activities in Turkey. It is not only a meeting place for several international festivals but also a real partner and founder of the links between the film agents in Turkey and those in Europe. In this presentation, we will study the contribution of the French Institute to the cinematographic diversity in Turkey by conducting qualitative interviews with representatives of these festivals and also with the officials of the French Institute. Some examples of these emblematic activities are the International Women's Film Festival, the International Very Short Film Festival, the International Workers' Film Festival, the Ankara International Film Festival, the Istanbul International Film Festival, the Independent Film Festival, the Kuir Fest.

Keywords: French Institute, international film festival, national cinema culture

screenfest: Film Festivali Araştırmaları Dergisi
screenfest: Journal Of Film Festival Studies

2. FİLM FESTİVALLERİ SEMPOZYUMU

BEŞİNCİ
OTURUM

Moderatör
Emine Uçar İlbuğa

BİR ANİMASYON FİLM FESTİVALİNİN ANATOMİSİ: CANLANDIRANLAR ULUSLARARASI FİLM FESTİVALİ

Ebru Özyurt, Dr. Öğr. Üyesi
Maltepe Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi
E-Posta: ebruozyurt@maltepe.edu.tr

Öz

Dünyada köklü animasyon film festivalleri araştırıldığında, 1960'lardan itibaren Fransa'da gerçekleştirilen Annecy Film Festivali, 1972'de başlayan Animafest Zagreb, 1976'dan beri yapılan Ottawa Uluslararası Animasyon Film Festivali öne çıkmaktadır. Türkiye'de ise 2013'te başlayan Canlandırılar Uluslararası Film Festivali kısa bir süre içinde hem sektörün hem de animasyon sevenlerin yakından takip ettiği bir festival haline gelmiştir. Canlandırılar Uluslararası Film Festivali'nde film gösterimleriyle birlikte, her yaş grubundan animasyon sevenlerin, film yönetmenlerinin, yapımcıların, animasyon film üretmeyi planlayanların ve takım çalışmalarına katılmak isteyenlerin bir araya geldiği bir ortam oluşturulmaya çalışılmaktadır. Bu çalışmada, Canlandırılar Uluslararası Film Festivali'nin yapısı, dünyadaki festivallerle işbirlikleri, festivalin organizasyonu ve yapım süreçleri festivalin önemli bölümlerinden biri olan Canlandırılar Yetenek Kampı'nın hem sektöre hem de öğrencilere katkıları ve Canlandırılar Derneği'nin çalışmaları incelenmiştir. Bu bağlamda Canlandırılar Derneği yönetimiyle, festival ekibiyle ve yetenek kampına katılanlarla derinlemesine görüşmeler yapılmış ve festival arşivinin tarih yazımsal analizine de başvurulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Animasyon Film Festivalleri, Canlandırılar Uluslararası Film Festivali, Canlandırılar Yetenek kampı, Canlandırılar Derneği

Anatomy of an Animation Film Festival: Canlandırılar International Film Festival

Abstract

Among the respected and long standing animation film festivals in the world, Annecy Film Festival that dates back to 1960s, Animafest Zagreb that started in 1972 and Ottawa International Animation Festival which was launched in 1976 emerge as pioneers. Meanwhile in Turkey, “Canlandırılar International Film Festival”, launched rather recently in 2013, quickly became a focal point of the animation industry and animation film fans. The Festival aims to bring together fans from all ages as well as, directors, producers, aspiring animation film makers and artists who want to take part in team efforts while holding special animation screenings. This article will focus on the Canlandırılar International Film Festival’s structure, its collaborations with other international festivals and its organisational phases. One of the leading components of the Festival is the Canlandırılar Talent Camp which brings together students and creators. The article also would aim to shed light on the Camp’s efforts and its effects on the grassroots NGO, Canlandırılar Association. To deepen the argument, one-on-one interviews with the Canlandırılar Association’s Board, Festival’s organisation committee and the participants of the Talent Camp were carried out, coupled with the written analyses of the Festival archives.

Keywords: Animation Film Festivals, Canlandırılar International Film Festival, Canlandırılar Talent Camp, Canlandırılar Association

DİJİTAL DÖNEMDE FİLM FESTİVALLERİNE BAŞVURU SÜRECİNİN DEĞİŞMESİ: ULUSLARARASI ALTIN SAFRAN BELGESEL FİLM FESTİVALİ'NİN BAŞVURU SÜRECİ VE FİLM SEÇİM PRATİKLERİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME

Musa Ak, Dr. Öğr. Üyesi

Karabük Üniversitesi Türker İnanoğlu İletişim Fakültesi

E-Posta: musaak@karabuk.edu.tr

ORCID: 0000-0003-0167-4608

Öz

Dijitalleşmeyle birlikte sinemanın üç önemli sacayağını oluşturan üretim, dağıtım ve gösterim boyutları değişmiş, kuşkusuz bu değişimden önemli birer gösterim mecrası olan film festivalleri de etkilenmiştir. Genellikle bağımsız filmler, belgesel filmler ve kısa filmlerin başvuru yaptığı festivallerde başvuru süreci geçmişteki dönemlere göre farklı bir boyuta evrilmiş, başvurular FilmFreeway sistemi üzerinden online olarak kabul edilmeye başlanmıştır. Bu durum film festivallerine başvuruyu arttırırken, filmlerin değerlendirme sürecini de bir hayli zorlaştırmış, ön jürilerin önemi bir kat daha artmıştır. Nicelik anlamında başvuru sayılarının fazla olması festivaller açısından bakıldığında övünülecek bir tablo gibi görünse de, binlerce film arasından nitelikli filmlerin seçilmesi de bir o kadar zor hale gelmiştir. Bu bağlamda, yaklaşık çeyrek asırdır devam eden Türkiye'nin en eski belgesel film festivali olma özelliğine sahip Uluslararası Altın Safran Belgesel Film Festivali, 19. yılından itibaren FilmFreeway sistemi üzerinden online başvuru almaya başlamıştır. Bu yıl 23. yılını tamamlayan festival, 4 yıldır başvuruları bu şekilde kabul etmektedir. Bu çalışma kapsamında 19 yıl boyunca posta yoluyla Kaset, CD, DVD başvurusu kabul eden festivalin son 4 yıldır FilmFreeway üzerinden başvuru kabul etmeye başlaması; başvuru sayıları, ön değerlendirme süreci, festival yarışma kategorileri üzerinde ciddi bir değişime neden olmuştur. Ortaya çıkan bu değişim karşılaştırmalı bir yaklaşımla ele alınıp değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: Belgesel Film Festivali, Dijital dönüşüm, FilmFreeway

Change of Application Process to Film Festivals in The Digital Age: An Evaluation On the Application Process And Film Selection Practices of the International Golden Safran Documentary Film Festival

Abstract

Digitalization has changed the dimensions of production, distribution, and screening, which constitute the three main pillars of cinema and film festivals. Cinema and film festivals are important screening channels, have also been affected by these alterations. In festivals, where independent films, documentary films and short films usually apply, the application process has evolved to a different dimension compared to the previous periods, and film applications are started to be accepted online via the Film Freeway system. While increasing numbers of applications to film festivals, has also made the evaluation process of the films very demanding, and thanks to this the importance of the preliminary juries has increased even more. In one hand numerous applications in terms of quantity may seem like a picture to be proud of for festivals, but on the other it has become more difficult to select quality films among thousands of films than before. In this context, the International Golden Saffron Documentary Film Festival, the oldest documentary film festival in Turkey, going on for about a quarter of a century, has started to accept online applications through Film Freeway system since its 19th year. In other words, the 23years old festival, has been accepting applications by this way for 4 years. The festival, accepting Tape, CD, DVD applications by mail for 19 years, has been receiving applications through Film Freeway for the last 4 years. In the scope of this study fundamentally changing number of applications, the pre-evaluation process, and the festival competition categories; of the festival will be discussed, evaluated, and examined with a comparative approach.

Keywords: Documentary Film Festival, Digital transformation, Film Freeway

KENDİ KAVRAMLARINI YARATAN FESTİVAL: İF İSTANBUL'UN TWITTER KULLANIMI ÜZERİNDEN "İF RUHU" VE "İFÇİLER"E BİR BAKIŞ

Uğurhan Topçuoğlu, Arş. Gör.
Galatasaray Üniversitesi İletişim Fakültesi
E-Posta: ugurhantopcuoglu@gmail.com

Öz

İf İstanbul, ilk kez Ocak 2002’de 1. AFM Uluslararası Bağımsız Film Festivali adıyla düzenlendi. Festival, ilk yılında 20.000 seyirci ağırladı ve 30.000 bilet sattı. Aynı yıl Variety’nin radarına girmeyi başaran festivalden “Geçtiğimiz ocakta ortalıktaki en keskin, en tartışmalı bağımsız filmleri öne çıkaran çılgın açıcı bir festival başladı. Ve de Türkiye’de” diye bahsedildi. Kurucu direktörlerden Pelin Turgut, dergiye verdiği röportajda biricik bir topluluğu cezbedecek, dünya standartlarında filmler sunduklarını ve böylece birçok markaya tüketici grubuyla direkt bir ilişki kurabilecek türünün tek örneği bir fırsat yarattıklarını söyledi.¹ İf, 15.yılında 80.000 seyirciyi ağırlayan, İflik film, İfçiler, İf Ruhı gibi kendi kavramlarını oluşturan bir festival haline geldi. Bu kavramlar festival izleyicileri tarafından da benimsenmiş olacak ki, İf markasının yasal hak sahibi CGV Mars Entertainment Group’un festivalin kurucu direktörleri Serra Ciliv ve Pelin Turgut’un görevlerine son vermesinin hemen ertesinde kendilerini “İfçi sinemacılar, müzisyenler, edebiyatçılar ve sanatçılar” olarak tanımlayan bir grup, “İflik İmza Kampanyası” düzenledi. İmzacılar İf Ruhı’nun, yani festivalin yenilikçi, çok sesliliğe dayalı, yaratıcı riskler alan ve uluslararası standartları gözetin yapısının korunması ve sürdürülmesini talep ettiler.² Bu ruhtan festivalin internet sitesinde kendisine ayrılan sekmede “[...] tüm İf katılımcıları ve paydaşları isimlendirilmemiş “İf Kavramları” ile sürdürülebilir bir iletişim kurdu ve kurmaya da devam edecek.” diye bahsedilir. Ancak festivalin İfçilerle olan iletişimi 21 Ocak 2021 tarihinde yaptığı “[...] çok sesli bir yaşam ve sinema platformu olarak yolculuğumuza kaldığımız yerden devam etmeyi ve İf Ruhı’nu beraberce yaşatmayı

1 Horst, C. (:2002). Istanbul walks on cutting edge with rookie fest. Variety, 388(2), 5.

2 “İflik İmza Kampanyası” https://docs.google.com/forms/d/e/1FAIpQLSex-lyscE9d47iq7u8LcasGe9e81JDK-g__6aBMkZBBv_VGew/viewform?fbzx=-8984115144930435000

umuyoruz.” açıklamasından sonra kesildi. Üstelik festivalin geçmiş yıllarına dair arşiv kaldırıldı, festivalin katılımcılarıyla sürdürülebilir bir iletişim kurma noktasında önemli bir parçası olan !f Blog kapandı. Dolayısıyla festivalin kavram yaratma çabası üzerine bir çalışma yapmak, katılımcı ve paydaşlarıyla kurduğu sürdürülebilir ilişkiyle dair çıktılar bulmak festivalin sağ kalmış birkaç ayağından biri olan sosyal medya hesaplarından geçiyor. !f birçok sosyal medya platformunda aktif olmasına rağmen Twitter’daki varlığı, hesabın etkinliği ve etkileşime girdiği kullanıcı sayısı bakımından öne çıkıyor. Bir buçuk yıldır aktif olmayan film festivalinin 525.300 takipçili hesabı halen Türkiye’nin en çok takip edilen film festivali hesabı olmasının yanı sıra Cannes ve Berlin gibi birçok uluslararası film festivalinden de daha fazla takipçiye sahip. Bu çalışma, Ekim 2009’da açılan @ifistanbul Twitter hesabını odağına alıyor. Paylaşılan tweetlerin içerik ve kullanıcı etkileşimi analizinden yola çıkarak biricik bir grup olarak tanımlanan katılımcı ve paydaşlarla (!fçiler) kurulan iletişimin sürdürülebilirliğini tartışıyor. Bu sosyal medya iletişiminin !f Ruh, !fçiler gibi kavramların yaratılması ve benimsenmesindeki önemi üzerinde düşünürken, festivalin sadece bir sinema platformu değil aynı zamanda çok sesli bir yaşam platformu olarak tanımlanmasını mümkün kılan iletişimin karakteristik yapısını inceliyor.

Anahtar kelimeler: !f İstanbul, !f Ruh, !fçiler, Twitter.

The Festival That Creates Its Own Concepts: A Look at “!f Spirit” and “!fists” Through !f Istanbul’s Twitter Usage

Abstract

!f Istanbul was held for the first time in January 2002 under the name of AFM International Independent Film Festival. The festival hosted 20,000 spectators and sold 30,000 tickets in its first year. The same year festival entered Variety’s radar: “In January, a ground-breaking film festival unspooled, highlighting edgiest, most controversial independent films around. And it took place in Turkey”. In the interview, Pelin Turgut, one of the founding directors, said that they offer world-class films that will attract a unique community, thus creating a one-of-a-kind opportunity for many brands to establish a direct relationship with a consumer group. In its 15th year, !f became a

festival that hosts 80,000 spectators annually and has its own concepts such as **!film**, **!fists**, **!f Spirit**. The festival audience also embraced these concepts. Immediately after the dismissal from the duty of the founding directors of the festival, Serra Ciliv and Pelin Turgut, by CGV Mars Entertainment Group, a group that defines itself “!fist filmmakers, musicians, writers and artists” organized a signature campaign in the “!f-way”. They demanded the preservation and maintenance of the **!f Spirit**: festival’s independent, innovative, polyphonic, creative risk-taking and international standards. This spirit is mentioned on the festival’s website as “[...] all !f participants and partners have established a sustainable communication and will continue to do so under !f Concepts.”. However, the festival’s communication with the **!fists** discontinued after an announcement that said: “[...] we hope to continue our journey as a polyphonic life and cinema platform from where we left off and to live the **!f Spirit** together.”. Moreover, the archive of the festival’s previous years was removed, and the **!f Blog**, a vital pillar of the festival’s sustainable communication with its participants, has been closed. Therefore, conducting a study of the festival’s ability to create concepts, and finding printouts about its sustainable relationship with its participants and partners, goes through social media accounts, one of the few surviving pillars of the festival. Although **!f** uses many social media platforms, the usage of Twitter stands out in terms of its effectiveness and the number of users it interacts with. The festival has 525,300 followers on Twitter. It stands out as the most followed film festival account in Turkey and has more followers than many international film festivals such as Cannes and Berlin. Based on the content and user interaction analysis of the shared tweets, the study discusses the sustainability of the communication established with the participants and partners (**!fists**) defined as a unique community. While reflecting on the importance of this social media communication in the creation and adoption of concepts such as the **!f Spirit** and **!fists**, it analyses the idiosyncrasy of the communication that makes it possible to define the festival not only as a cinema platform but also as a polyphonic life platform.

Keywords: **!f Istanbul**, **!f Spirit**, **!fists**, Twitter

ÜNİVERSİTE FİLM FESTİVALLERİNİN ŞÜRDÜRÜLEBİLİRLİĞİ NOKTASINDA ÖĞRENCİLER İLE İŞBİRLİĞİ: 14. İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ ULUŞLARARASI KISA FİLM FESTİVALİ ÖRNEĞİ

Dilar Diken Yücel, Dr. Öğr. Üyesi
İnönü Üniversitesi İletişim Fakültesi
E-Posta: dilar.dikenyucel@inonu.edu.tr
ORCID: 0000-0003-2993-9903

Öz

Film festivalleri, filmlerle seyirciyi buluşturan etkin karşılaşma sahalarından biridir. Bu özelliğinden dolayı da hem sinema sektörü hem de seyircisi için gün geçtikçe artan bir öneme sahip olmaktadır. Covid 19 salgını süresince dünyada bazı festivaller ertelenmiş bazıları ise çevrimiçi gerçekleştirilmiştir. Salgın döneminde edinilen bu tecrübe, film festivallerinin sürdürülebilirliği noktasında yeni tartışmalara da zemin hazırlamıştır. 1932 yılında Venedik Film Festivali ile başlayan film festivali tarihine, bugün adından söz ettiren çok sayıda festival eklenmiştir. Bu festivaller içerisinde üniversiteler tarafından düzenlenen kısa film festivallerinin ayrı bir önemi vardır. Nitekim bu festivallerde gerek ön hazırlık gerekse düzenlenme aşamasında üniversite öğrencilerinin aktif rol oynadıkları bilinmektedir. Öğrenci merkezli festivaller bu yönleriyle bir nevi eğitim ve sosyalleşme aracı niteliğine bürünmektedirler. Bu çalışma, üniversite öğrencilerinin festivaller sürecinde göstermiş oldukları emek yoğun bu sürecin, festivallerin sürdürülebilirliği noktasında sağladığı katkıyı görünür kılmayı amaçlamaktadır. Çalışmanın örneklemini bu yıl 16-19 Mayıs tarihleri arasında 14.'sü düzenlenen İnönü Üniversitesi Uluslararası Kısa Film Festivali oluşturmaktadır. Zira 2008 yılından beri her yıl istikrarlı bir şekilde düzenlenen festivalin, sürdürülebilir olma yönüyle araştırılmasının, ülkemiz festival tarihine ilişkin önemli katkılar sunacağı düşünülmektedir. İnönü Üniversitesi Uluslararası Kısa Film Festivali, aynı üniversitenin bünyesinde kurulmuş olan sinema topluluğu ve İletişim Fakültesi'nin destekleri ile hazırlanmaktadır. Sinema topluluğu ve İletişim Fakültesi öğrencilerinin işbirliği festivalin gerçekleşmesi noktasında oldukça önemlidir. Çalışma kapsamında festival sürecinde düzenlenen atölye çalışmalarından, film izleme deneyime dair seyirci görüşlerine, festival yö-

netimine, jüriilere, festival sponsorlarına, ödöl alan filmlere, sinema sektörü ile öğrencilerin temasına, film seçkisinin oluşturulmasına ve festival afişinin tasarlanmasına kadar birçok nokta üzerinde durulmuş ve öğrencilerin bu hususlardaki etkinliği belirlenmeye çalışılmıştır. Belirlenen bu amaçlar doğrultusunda çalışmada, nitel araştırma yöntemlerinden görüşme yöntemi kullanılmış ve görüşmeler açık uçlu görüşme formu eşliğinde festival ekibinde aktif olarak çalışmış olan 10 öğrenci ile gerçekleştirilmiştir. Yapılan görüşmelerde özellikle İletişim Fakültesi öğrencileri film festivali sürecini tıpkı bir staj gibi değerlendirdiklerini, bu süreçte sektörün tanınmış isimleriyle tanışma, deneyimlerinden yararlanma şansı bulduklarını aktarmışlardır. Festival aynı zamanda fakültenin öğrencilerini kısa film çekmeye teşvik etme noktasında da etkili olmuştur. Fakültenin öğrencilerinin festivalin tanıtımı için gereken dijital içeriklerin oluşturulması, konukların ağırılanması, yazışmaların yapılması, atölyelerin hazırlanması, kapanış ve açılış törenlerinin düzenlenmesi ve kayda alınması gibi daha birçok noktada aktif olarak çalışmış olduğu tespit edilmiştir. İletişim fakültesi öğrencilerinin yanı sıra sinema topluluğunun üyesi olan diğer fakültelerin öğrencileri de festival sürecinde oldukça aktif olarak çalışmışlar ve ulusal, uluslararası kategoride birçok kısa filmi izleme şansına sahip olmuşlardır.

Anahtar Kelimeler: Kısa film festivalleri, sürdürülebilirlik, İnönü Üniversitesi Uluslararası Kısa Film Festivali, festival yönetimi, öğrenci işbirliği

Collaboration with Students On the Sustainability of University Film Festivals: The Example of The 14th Inonu University International Short Film Festival

Abstract

Film festivals are one of the effective meeting areas that bring movies and the audience together. Due to this feature, it has an increasing importance for both the cinema industry and the audience day by day. During the Covid 19 epidemic, some festivals in the world were postponed and some were held online. This experience gained during the epidemic period also led up to new discussions on the sustainability of film festivals. The history of the film festival, which started with the Venice Film Festival in 1932, has added

many festivals that are become popular today. Among these festivals, short film festivals organized by universities have a special importance. As a matter of fact, it is known that university students play an active role in these festivals both in the preliminary preparation and organization stages. With these aspects, student-centered festivals take on the quality of a kind of education and socialization tool. This study aims to make visible the contribution of this labor-intensive process, which university students have shown during the festivals, to the sustainability of the festivals. The sample of the study is İnönü University International Short Film Festival, which was held for the 14th time between 16-19 May this year. It is thought that researching the festival, which has been held consistently every year since 2008, in terms of being sustainable, will make important contributions to the history of the festival in our country. İnönü University International Short Film Festival is being prepared with the support of the cinema community established within the same university and the Faculty of Communication. The cooperation of the cinema community and the students of the Faculty of Communication is very important for the realization of the festival. Within the scope of the study, many points have been emphasized, from the workshops held during the festival, the audience's views on the movie watching experience, the festival management, the juries, the festival sponsors, the award-winning films, the contact between cinema industry and the students, the creation of the film selection and the design of the festival poster and the effectiveness of the students on these issues was tried to be determined. In line with these determined purposes, the interview method, one of the qualitative research methods, was used in the study and the interviews were conducted with 10 students who actively worked in the festival team, accompanied by an open-ended interview form. In the Interviews, especially the students of the Faculty of Communication stated that they evaluated the film festival process just like an internship, and that they had the chance to meet well-known names of the sector and benefit from their experiences. The festival was also effective in encouraging the students of the faculty to make short films. It has been determined that the students of the faculty have worked actively in many areas such as creating the digital content required for the promotion of the festival, hosting the guests, making correspondence, preparing the workshops, organizing and recording the closing and opening ceremonies. In addition to the students of the communication faculty, the students of other faculties that are members of the cinema community also worked very actively during the festival and had the chance to watch many short films in national and international categories.

Keywords: Short film festivals, sustainability, İnönü University International Short Film Festival, festival management, student cooperation

2. FİLM FESTİVALLERİ SEMPOZYUMU

ALTINCI OTURUM

Moderatör
Senem Duruel Erklıç

PERDENİN ARKASI: FESTİVAL PROGRAMI OLUŞTURMAK

İclal Can Gürbüz, Arş. Gör.

Başkent Üniversitesi Güzel Sanatlar Tasarım ve Mimarlık Fakültesi

E-Posta: icangurbuz@baskent.edu.tr

ORCID: 0000-0002-8970-9651

Öz

Filmler, kültürel ürünlerin takdir görmesi çerçevesinde ele alındığında; izleyici sayısı ile ölçülebilen gişe başarıları, eleştirmenlerin veya akademisyenlerin düşünceleri ya da profesyonel bir takdir olarak film festivallerinde yer almaları gibi belirli ölçütlere sahiptir. Bunlar arasında küratöryel işleyişin ön planda olduğu yapılardan biri olarak film festivallerinde, programların oluşturulma ve başvuruların değerlendirilme süreçleri, izleyiciler ve film üreticileri için merak konusudur. Bu çalışmada, festivallerde filmlerin nasıl seçildiği araştırma sorusundan yola çıkılarak, Türkiye'deki önemli festivallerden biri olan Ankara Film Festivali örnek çalışma alanı olarak ele alınmıştır. Uluslararası gösterim seçkilerini oluşturan program koordinatörleri ile yapılan görüşmelerle, filmlerin festivale nasıl seçildiği sorusuna kurumsal sınırlılıklar, küresel ağlar ve küratörlerin tercihleri çerçevesinde yanıtlar aranmıştır. Yarı yapılandırılmış derinlemesine görüşmeler, pandemi sebebiyle festivalin son iki yılında film sayısında azaltmaya gidildiğinden 2019 yılında gerçekleştirilen 30. Ankara Film Festivalinin programı dikkate alınarak yapılmıştır. Görüşmelerde programdaki filmler üzerinden ilerlenerek seçilme nedenleri sorgulanmış ve programın oluşturulma sürecindeki etkiler ile engel olan ölçütler hakkında genel sonuçlara varılmıştır. Burada, küratörlerin seçimlerindeki öncelikler ve sınırlılıklar, festivalin ekonomik yapısı, kurumsal duruş ve içerik konusundaki hassasiyetler, fon sağlayıcılar ve küresel ağlarla olan işbirlikleri gibi hususlar ön plana çıkarken film programının bir festivalin vitrinini oluşturan en önemli parçalardan biri olduğu vurgulanmıştır.

Anahtar Sözcükler: film festivalleri, festival programı, Ankara Film Festivali

Behind the Screen: Programming a Film Festival

Abstract

When the films are considered within the framework of the appreciation of cultural products, there are certain criteria, such as box office success measured by the number of audiences, the opinions of critics and academics, or their inclusion in film festivals as a professional appreciation. Among these, the processes of programming and evaluating submissions in film festivals, where the curatorial process is at the forefront, are a matter of curiosity for audiences and film producers. In this study, based on the research question of how films are selected in festivals, the Ankara Film Festival, one of the important festivals in Turkey, is considered as a case study. In the interviews with the program coordinators, who make up the international screening selections, answers were sought to the question of how the films were selected for the festival, within the framework of institutional limitations, global networks, and the curator's preferences. Semi-structured in-depth interviews were conducted taking into account the program of the 30th Ankara Film Festival held in 2019, as the number of films was reduced in the last two years of the festival due to the pandemic. In the interviews, the reasons for the selection of the films were questioned by going through the program, and general conclusions were reached about the effects and obstacles to the creation of the program. Hereby, the priorities and limitations in the selection of the curators, the economic structure of the festival, the institutional stance and sensitivities about content, and the cooperation with the funders and global networks came to the fore, then it was emphasized that the film program is one of the most important parts of the showcase of a festival.

Keywords: film festivals, festival programming, Ankara Film Festival

NEDİR BU "FESTİVAL FİLMİ" DENEN GARABET? İMKANSIZ BİR TANIM ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

Ece Vitrinel, Doç. Dr.

Galatasaray Üniversitesi İletişim Fakültesi

E-Posta: evitrinel@gsu.edu.tr

ORCID: 0000-0002-7048-5280

Öz

Uluslararası İstanbul Film Festivali'nin 25. yılı anısına yapılan İçinden Şehir Geçen Festival (Kaya, 2007) isimli belgeselde sinema yazarı Sevin Okyay "festival izleyicisi kimdir?" sorusunu şöyle yanıtlar: "Sanat filmleri seven, normalde insanların sıkıldığı filmlerden sıkılmayan, sıkılsa da belli etmeyen, sinemada biraz daha farklı şeyler arayan insanlar... Ticari sinemadan hoşnut olmadıklarını, o sinemanın onlara yeterli gelmediğini düşünüyoruz. (...) Ama sanat filmi, çift tırnak içinde, nasıl kötü anlamda kullanılıyorsa, yani seni sıkan, sıkıntıdan bayıltan film anlamında kullanılıyorsa, festival seyircisi de bir çeşit öcü anlamında kullanılıyor." Festival türlerinin çeşitliliği, dolayısıyla bir festivali takip eden izleyicilerin değişkenliği ile bir filmin herhangi bir festival için değerli kabul edilmesini sağlayan kriterlerin muğlaklığı he-saba katıldığında, tipik bir "festival izleyicisi" gibi tipik bir "festival filmi" tanımlamanın da genel anlamda beyhude bir çaba olduğu söylenebilir. Örneğin, festival organizatörü Maşa Peçe, pek çok küçük ve orta ölçekli tür filmi festivalinin katılımcılarının ağırlıklı olarak "tür filmi tutkunu, uzmanlaşmış bir kitle" olduğunu söylerken, Cannes ya da Ljubljana Film Festivali gibi organizasyonların izleyicilerinin "sinefil bir azınlık ile etkinlik müdavimi/ trend takipçisi bir çoğunluktan oluştuğunu" ileri sürer (akt. Hunter, 2018: 99). Bu izleyicilerin beklentileri gibi, -tamamen olmasa da bir ölçüde bu beklentilere de paralel olarak- söz konusu festivallerin programladığı filmler de hiç şüphesiz farklı olacaktır. Yine de Murat Akser'in (2018: 164) biçimsel özelliklerini "Batı Avrupa tarzı uzun çekimler, sessizlikler ve uzaklara ya da birbirlerine bakan karakterler" olarak sıralayarak "bağımsız bir *auteur* ve festival sineması" olarak işaretlediği *Yeni Türkiye Sineması* tanımında görüldüğü gibi, uluslararası ilgiye mazhar olsa da yerelde izleyicisi olmayan (ya da çok az olan) belli bir yerli film tipi, hem sinema profesyonelleri ve akademisyenleri hem de izleyiciler tarafından sıklıkla "festival filmi" olarak genelleştirilebilmektedir. Bu çalışmanın amacı muğlak, esnek ve değişken bir tanımı olması gerekirken Türkiye film endüstrisi özelinde sınırları daha belli ve bir ölçüde de "olumsuz" bir anlam taşıdığı görülen "festival filmi" kavramını endüstri

koşullarından yola çıkarak tartışmaya açmaktır. Bu tartışmada akademisyenlerin tanımları kadar Galatasaray Üniversitesi'nde "film endüstrileri" dersini alan öğrencilerin yaptıkları kişisel "festival filmi" tanımlarına da başvurulacak ve "festival filmi" etiketinin yüksek/orta/düşük bütçeli yapımlar gibi maddi ve anaakım/bağımsız/arthouse gibi sembolik kategorilerle ilişkisi kurularak imkânsız bir tanımın yerel düzeyde bir çerçeveye oturtulmasının mümkün olup olmadığı sorgulanacaktır.

Anahtar kelimeler: festival izleyicisi, festival filmi, sinefili, anaakım sinema, sanat sineması, Türkiye film endüstrisi

Kaynaklar

Akser, M. (2018). Locating Turkish Cinema Between Populist Tendencies and Art Cinema. A. H. J. Magnan-Park, G. Marchetti ve S. K. Tan (Der.), içinde *The Palgrave Handbook of Asian Cinema* (s. 151-170). Londra: Palgrave Macmillan.

Hunter, R. (2018). Genre Film Festivals and Rethinking the Definition of "The Festival Film". T. Jenkins (Der.), içinde *International Film Festivals: Contemporary Cultures and History Beyond Venice and Cannes* (s. 90-105). Londra: I.B. Taurus.

Vitrinel, E. (Yapımcı) ve Kaya, C. (Yönetmen). (2007). İçinden Şehir Geçen Festival [Film]. Türkiye: İKSÜ ve Galatasaray Üniversitesi İletişim Fakültesi.

What Is This Oddity Called "Festival Film"? Reflections On an Impossible Definition

Abstract

In the documentary entitled *A City Runs Through the Festival* (Kaya, 2007), made to honour the 25th anniversary of the International Istanbul Film Festival, film critic Sevin Okyay defines the "festival audience" as follows: "They're the kind of people who like arthouse films, who don't get bored in films people normally get bored in or at least don't show it even if they do... People who are looking for something a bit different in cinema. People, I'd say, who aren't satisfied with commercial cinema, so people who are unfilled by commercial cinema. (...) But in the same way 'arthouse' film is a term used in the negative sense, in other words, to mean a film that is utterly, deadly boring, 'festivalgoer' is also used as a euphemism for a kind of bogeyman." Consider-

ing the diversity of festival genres, the variability of the audiences attending a festival, and the ambiguity of the criteria for a film to be considered worthy of a given festival, it can be said that defining a typical “festival film” as well as a typical “festival audience” is, in general, a futile endeavour. For example, festival organiser Maša Peče claims that the attendees of many small and medium-sized genre film festivals are overwhelmingly a specialised audience of genre film enthusiasts, whereas the audiences of events such as Cannes or the Ljubljana Film Festival consist of a minority of cinephiles and a majority of event-goers/trend followers (in Hunter, 2018: 99). Just like the expectations of these audiences, the films programmed by the festivals in question will undoubtedly be different - to some extent, if not entirely, in parallel with the expectations of their audiences. Nevertheless, as seen in Murat Akser’s (2018: 164) definition of *New Turkish Cinema*, which he labels as “an independent auteur and festival cinema” by listing its formal characteristics as “Western European style of long takes, silences, and characters staring at the distance or each other”, a certain type of domestic film that attracts international attention but has no (or very little) local audience can often be generalised as a “festival film” by both cinema professionals and academics and audiences. The aim of this study is to discuss the concept of “festival film”, which is supposed to be defined in a vague, flexible and variable way, but seems to have a more specific and to some extent “negative” meaning in Turkey, based on the conditions of the film industry. In this discussion, not only the definitions of academics but also the personal “festival film” definitions made by the students taking the “film industries” course at Galatasaray University will be used. By establishing the relationship between the label “festival film” and material categories such as high/medium/low budget productions and symbolic categories such as mainstream/independent and arthouse, it will be questioned whether it is possible to frame an impossible definition at a local level.

Keywords: festival audience, festival film, cinephilia, mainstream cinema, art cinema, Turkish film industry

Bibliography

Akser, M. (2018). Locating Turkish Cinema Between Populist Tendencies and Art Cinema. A. H. J. Magnan-Park, G. Marchetti ve S. K. Tan (Der.), içinde *The Palgrave Handbook of Asian Cinema* (s. 151-170). Londra: Palgrave Macmillan.

Hunter, R. (2018). Genre Film Festivals and Rethinking the Definition of “The Festival Film”. T. Jenkins (Der.), içinde *International Film Festivals: Contemporary Cultures and History Beyond Venice and Cannes* (s. 90-105). Londra: I.B. Taurus.

Vitrinel, E. (Yapımcı) ve Kaya, C. (Yönetmen). (2007). İçinden Şehir Geçen Festival [Film]. Türkiye: İKSV ve Galatasaray Üniversitesi İletişim Fakültesi.

ULUSLARARASI FİLM FESTİVALLERİNİN UMUT MEKÂNI OLASILIĞI: GEZEĞENİ KORUMAYI HEDEFLEYEN KÜÇÜK TEMATİK FESTİVALLER İLE ORTAK BİR DEĞERLENDİRME

Lalehan Öcal, Dr. Öğr. Üyesi
Yeditepe Üniversitesi İletişim Fakültesi
E-Posta: lalehanocal@yeditepe.edu.tr
ORCID: 0000-0001-9499-7718

Öz

Bu çalışmada uluslararası film festivallerinin (UFF) bir umut mekânı olarak işleme ve tanımlanma potansiyeli tartışılacak, bu tanıımı mümkün kılan ihtimaller ile işleyişe imkân tanımayan engeller irdelenecektir. UFF içerdiği sinematik çeşitlilik içinde zor gösterim imkânı bulan tür, tema, format ve orijinde filmlere yer verebilmektedir. Bu filmler, film ekipleri ve seyircinin festival çatısında karşılaşmalarından doğan farklı deneyim ihtimalleri umuda alan açar görünmektedir. Esasen bu çeşitlilik ve karşılaşmalar temelde seçkin bir ideolojinin uzantısıdır, kamu yararını gözeten toplumsal bir mücadeleye yönelik sanatsal ve kültürel eylem ve dayanışmadan ziyade filmlerin pazarlanmasına ve egemen ideolojinin yeniden tesisine hizmet eder. Çıkar ve pazar odaklı endüstriyel yapıyı besleyen ve bu yapıdan beslenen festivaller aynı zamanda kolektif bir üretim biçimine sahip filmleri, kolektif bir seyre sunmaktadır. Araştırma bu sorular üzerine yapılmaktadır: Bu kolektif karşılaşmalar, egemen sessizliği bozabilecek diyaloglar ile müşterek soru ve cevapları çoğaltabilir mi? Kapitalist sistemin yarattığı sınıfsal eşitsizlikten küresel iklim krizine, ekonomik, siyasal ve ekolojik yıkım içindeki dünyada örtülü bilginin festival eylemiyle açılıp toplumsallaşması için uluslararası film festivalleri umut kuracak bir yer ve zaman sunabilir mi? Bu ütopyanın gerekleri ve önündeki engeller nelerdir? UFF, içinde işledikleri ve bağlı oldukları ağdan ve ağı içinde bulunduğu sistemin küresel dinamiklerinden ayrı düşünülemez. Dolayısıyla umut kuracak bir ütopyik platform tasarımı ve tartışmasında uluslararası film festivali ağının trafiğini belirleyen büyük festivaller değil, küçük festivaller yer almakta, bu festivallere içkin değerler, sorunlar ve ortak amaçlar araştırmanın verilerini oluşturmaktadır. Bu bağ-

lamda bir nevi aktivist bir veçheye sahip, seyircisini uyandırmayı ve dünyanın geleceğine toplumsal bir ufuk açmayı amaçlayan Türkiye ve Brezilya'dan çevre, ekoloji ve nükleer enerji temalı üç küçük festival ele alınacaktır. Bozcaada Uluslararası Ekolojik Belgesel Festivali (BİFED), Filmambiente Uluslararası Çevre Film Festivali (Filmambiente) ve Uluslararası Uranyum Film Festivali (Atomik Çağ FF) belgesel sinemanın olanaklarını kullanan ama türün sınırlarına sıkışmayan festivallerdir, festival dönemi haricinde de çeşitli kurumlarla işbirlikleri ile gösterim yapmaktadırlar. Film festivaleri çalışmalarını çerçevesinde filmlere yapılan müdahaleler; iltimas ve sansür; işbölümünde sömürü, birçok katmanda ayrımcılık, cinsiyetçilik, dışlama gibi başat sorunlar ütopyik bir tasarımda yer bulacak ancak aslen burada küçük festivallerin festival çevresi ve festival ağı içinde aldığı yere odaklanılacaktır. Veriler festivallere ait web sayfalarında yer alan öz-temsil ve bakış açılarını; festival ekibiyle kriterler, etik ve politik aks ile sorun ve çözümlere ilişkin derinlemesine görüşmeleri içerecektir. Bir yuvarlak masa toplantısında ise festival temsilcileriyle yerel ve küresel olasılıklar tartışılacak, veri setleri ışığında yuvarlak masa analizi yapılacaktır. Tüm analizler sonucunda engel ve sınırlılıkların pozitif ve negatif etkileri festival amacı ve toplumsal sorumluluğa paralel olarak değerlendirilecek, kazanımlar ile burjuva ütopyasının ötesine geçilip geçilmediği sorgulanacaktır. Olumsuzluk ve eksikliklerin nasıl dönüştürüleceğine dair diyalog, tartışma ve dayanışma ütopyik olasılıkları artırmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Uluslararası Film Festivalleri, Ütopya, Film Festivali Ağı

The Prospect of International Film Festivals as Places of Hope: An Evaluation of Small Thematic Film Festivals Aiming to Save the Planet

Abstract

This study argues the possibility of function and its definition of the international film festivals (IFF) as potential “places of hope” and scrutinizes its odds and obstacles thereof. IFF may include a range of cinematic genres, themes, and origins rarely screened otherwise. These rare encounters of films, filmmakers, and audiences bear possibilities of different mutual experiences paving the ground for hope. As a matter of fact this range and

the encounters are basically an extension of elitist ideology. This, however, serves to marketing the films and reproducing the dominant ideology, instead of a cultural and artistic practice and solidarity as a social struggle intended to pursue the common good. While IFF flourish and is nourished by the market and benefit oriented industrial structure, they also present the films to a collective view which are produced collectively. The research is constructed on the following questions: Is it possible to break the dominant silence with these dialogues in collective encounters, and to raise questions and answers in common? Can IFF provide a space and time to construct hope for the socialization of the unveiled knowledge through the festival practice in a world in crises dominated by the capitalist system, which creates class inequalities leading to economic, political, and ecological destruction? What are the requirements and obstacles to achieving this utopia? It is impossible to dissociate IFF apart from the festival network, neither from the global dynamics that they function in and are dependent on. Therefore, not the major IFF that regulate the flow of the festival network are the subject of this discussion, and in the design of a utopic platform, but small film festivals, their values, problems and common goals compose the data collection. Three small thematic film festivals from Turkey and Brazil will be examined in this context, which focus on environment, ecology and nuclear energy, aiming to awaken the audience and open up a social horizon. Bozcaada International Festival of Ecological Documentary Bozcaada (BIFED), Filmambiente, the International Environmental Film Festival (Filmambiente), and International Uranium Film Festival; The Atomic Age Film Festival (Atomic Age FF) all use the advantages of documentary film but crossing the limits of the genre, all collaborate with various institutions and make screenings beyond the festival period. Some key issues of film festival research, like censorship and patronage, exploitation and abuse in division of labour, sexism, and discrimination of any kind, find their place in a utopic design. This research mainly concentrates on small film festivals, their place in the film festival circuit, and in the festival network. The data collection will include festivals' website information, self-representation, and point of view; in-depth interviews with the festival team regarding their criteria, ethical and political axis, problems, and solutions. Local and global prospects will be discussed in a round table meeting with the festival representatives, and data set will be analysed through the method of round table analysis. As a result of all analysis, the pros and cons of limitations and restrictions will be evaluated along with social responsibility and festival goals to question whether the gain is merely a bourgeois utopia. The dialogues, discussions, and solidarity on how to solve and transform the deficiencies and complications will enhance the utopian possibilities.

Keywords: International Film Festivals, Utopia, Film Festival Network

2. FİLM FESTİVALLERİ SEMPOZYUMU

YEDİNCİ
OTURUM

FİLM FESTİVALİ YÖNETMENLERİ OTURUMU II

Moderatör
Hakan Erkılıç

Katılımcılar
Petra HOLZER | Bozcaada Ekolojik Belgesel Film Festivali (BİFED)
Berat İLK | Canlandırınlar Film Festivali
Yusuf SAYGI | İzmir Uluslararası Kısa Film Festivali

2. FİLM FESTİVALLERİ SEMPOZYUMU

SEKİZİNCİ OTURUM

Moderatör
Melis Behlil

SEYİR KÜLTÜRÜNÜN FİLM FESTİVALLERİ VE DİJİTAL PLATFORMLAR ÜZERİNDEN TARTIŞILMASI

Meral Özçınar, Prof. Dr.

Manisa Celal Bayar Üniversitesi İletişim Fakültesi

E-Posta: meral.ozcinar@cbu.edu.tr

ORCID: 0000-0002-0606-6305

Öz

Sinema, son yıllarda yaşanan dijital teknolojilerin gelişimi ve bununla paralel olarak ortaya çıkan dijital platformlar ve gösterim olanaklarının çeşitlenmesiyle birlikte seyir kültürünün değişimi üzerinden tartışılmaktadır. Pandemi süreci öncesinde başlayan ve pandemi süreciyle birlikte anlamlı bir değişim gösteren dijital altyapılara olan ilgi seyir pratiklerinde değişim yaratmıştır. Sinema salonlarının uzun süre kapalı kalması, filmlerin dijital mecralarda gösterim olanakları yakaladığı ve önemli festivallerin dijital ortamda gerçekleştirildiği bu süreçte en çok tartışılan konuların başında seyircinin yeniden sinema salonlarına dönüp dönmeyeceği olmuştur. Dijital platformların filmlerin yapım ve gösterim alanı haline gelmesi, bu platformlar da çok sayıda dijital anlatım formatlarının üretilmesiyle birlikte seyirci ilgisinin algoritmalarla yönlendirildiği bir deneyim ortamına girilmiştir. Bu süreçte yaşanan değişimin kalıcı olup olmayacağı, seyircinin yeniden sinema salonlarına dönüp dönmeyeceği bir başka deyişle seyir kültüründe kalıcı bir değişim oldu mu sorusu sinema ve izleyici araştırmaları içerisinde önemli tartışmalara yol açacaktır. Yusuf Atılgan'ın "çağımızda geçmiş yüzyılların bilmediği, kısa ömürlü bir yaratık yaşıyor. Sinemadan çıkmış insan. Gördüğü film ona birşeyler yapmış. salt çıkarını düşünen kişi değil. İnsanlarla barışık. Onun büyük işler yapacağı umulur." olarak adlandırdığı ve aslında ümitli olduğu sinema seyircisi halen yaşıyor mu? Yoksa artık dijital alanda sonsuz sayıda veri akışının içinde kayıp mı oldu? Mulvey, *Saniyede 24 Kere Ölüm* metninde; sinemada seyir kültürünün filmlerin makine yardımıyla durdurularak, ileri geri sarılarak izlenebilme sürecinden sonra değişim yaşamasından söz eder. Bu durumda dijital teknolojilerin gelişimiyle seyir kültürünün değişimini araştırmak anlamlı sonuçlar ortaya çıkarabilir. Film festivalleri Atılgan'ın sözünü etmiş olduğu kısa ömürlü sinemadan çıkmış insanın deneyim paylaşımı ve atmosfer ile kendine yeni yaşam olanakları elde edebileceği tek alandır. Festivalin yarattığı kültürel iklim, tartışma ve paylaşım olanaklarını

yaratarak seyir kültürünün oturmasına katkı vermektedir. Bu çalışma, seyir kültürünü, değişimi, dijital altyapılar ve festival üzerinden tartışmayı amaçlamaktadır. Bu bağlamda dijital platform takipçilerinin ve festival izleyicilerinin ağırlıklı olduğu 25-35 yaş grubundan seçilen (12 kişi) odak grup çalışması yapılması planlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Seyir Kültürü, Seyirci Araştırmaları, Film Festivali, Dijital Platform,

Discussion of Viewing Culture Through Film Festivals and Digital Platforms

Abstract

Cinema is discussed through the development of digital technologies in recent years and the change in the culture of viewing with the diversification of digital platforms and screening opportunities that have emerged in parallel with this. The interest in digital infrastructures, which started before the pandemic process and showed a meaningful change with the pandemic process, has created a change in screening practices. In this process, when movie theaters were closed for a long time, films were screened in digital media and important festivals were held in digital area, one of the most discussed issues was whether the audience would return to movie theaters again. The questions of whether the change experienced in this process will be permanent and whether the audience will return to the movie theaters have gained importance. In summary, the question of whether there has been a permanent change in the viewing culture in this process is likely to be discussed in audience research. Yusuf Atılgan: "A short-lived creature, unknown to past centuries, lives in our age. A person who came out of the cinema. The movie he saw did something to him. He is not a person who only thinks about his own interests. He is at peace with people. It is hoped that he will do great things." Is the audience of the cinema, which he called as "the one who is hopeful", still alive? Or is it now lost in the endless number of data streams in the digital space? Mulvey, in the book *Death 24 Times a Second*; He talks about the change in the culture of watching in the cinema after the movies can be watched by stopping with the help of the machine and rewinding them. In this case, researching the change of viewing culture with the development of digital technologies can yield meaningful results. Film festivals are the only areas where a person who has left the short-lived cinema mentioned by Atılgan can gain new life opportunities with experience sharing and atmosphere. Festivals create a cultural climate by creating discussion and sharing envi-

ronments. therefore, it is very important in the context of watching culture. More than that, they create a permanent screening practice and culture. This study aims to discuss the culture of screening and the change of screening culture through digital infrastructures and the festival. In this context, it is planned to conduct a focus group study (12 people) selected from the 25-35 age group, which is predominantly digital platform followers and festival audiences. The findings obtained from this study will be interpreted and reported within the framework of the concept of screening culture.

Keywords: Screen Culture, Audience Research, Film Festival, Digital Platform

ÇEVİRİMİÇİ YA DA YERİNDE İZLEMEK: FİLM FESTİVALLERİ İZLEYİCİLERİNİN DENEYİMLERİ

Olgu Yiğit

E-Posta: olguygt@gmail.com

Mehmet Kayın, Arş. Gör.

E-Posta: mkayin@gelisim.edu.tr

Öz

Film festivalleri belirli bir zaman aralığında belirli seçkilere, beğenilere ve kurgulanan deneyime göre şekillenir. Covid-19 salgını sebebiyle film endüstrisinde yaşanan değişikliklerden biri film festivallerinde olmuştur. Öncesinde düzenlenen festival biçimlerinde mekânsal deneyim ve toplu yaşanan seyir deneyiminin özgün ritüelleri bulunmaktadır. Diğer bir deyişle film festivali deneyimi sadece filmi salonda izlemekle sınırlı değildir. Katılımcılar kentsel mekânda hareketin, sosyal etkileşimin ve kamusal çevrenin de parçası olmaktadır. Aynı zamanda film festivalleri izleyicinin bir kimliğe, aidiyete sahip olmasını ve buna uygun davranışı üretmesi anlamına gelerek yaşam tarzına eklemlenir. Araştırmanın temel sorusu çevrimiçi film festivallerinde söz konusu festival izleyiciliği kimliğini nasıl sürdürdükleri ve festival deneyiminin nasıl gerçekleştiğidir. Bu yüzden katılımcıların festivallere katılma sebepleri ve deneyimin karşılaştırılması gerektiği düşünülmektedir. Öyle ki çevrimiçi festival katılımcılarının hâlihazırda önceden düzenlenen festivallere de katılan kişiler olduğu varsayılmaktadır. Dolayısıyla söz konusu festival deneyimleri arasındaki farkı karşılaştırmak adına iki festival biçimine katılmış yirmi seyirciyle yarı-yapılandırılmış derinlemesine görüşmeler yapılacaktır. Görüşmelerden elde edilen veriler çerçevesinde festival deneyimleri karşılaştırılıp değerlendirilecektir.

Anahtar Kelimeler: film festivali deneyimi, çevrimiçi film festivalleri, izleyicilik, kimlik

Watching Online or in the Theatre: Experiences of Film Festival Audiences

Abstract

Film festivals are held according to certain selections, tastes and preorganized experiences in a certain time period. One of the changes in the film industry due to the Covid-19 epidemic has been in film festivals. In the forms of festivals organized before, there are unique rituals of spatial experience and collective viewing experience. In other words, the film festival experience is not limited to just watching the movie in the theatre. Participants also become a part of movement, social interaction and public environment in urban space. At the same time, film festivals are articulated to the lifestyle, meaning that the audience has an identity, belonging and produces the appropriate behavior. The main question of the research is how they maintain the festival audience identity in online film festivals and how the festival experience is realized. Therefore, it is thought that the reasons for participating in the festivals and the experience of the participants should be compared. In fact, it is assumed that online festival participants are people who have already participated in previously organized festivals. Therefore, semi-structured in-depth interviews will be conducted with twenty spectators who participated in the two festival formats to compare the difference between the festival experiences in question. Festival experiences will be compared and evaluated within the framework of the data obtained from the interviews.

Keywords: film festivals experience, online film festivals, audience, identity

SİNEMADA ALTERNATİF BİR PLATFORM OLARAK "AKILLI TELEFON FİLM FESTİVALLERİ"

Cem Yıldırım, Dr. Öğr. Üyesi

İstanbul Topkapı Üniversitesi Güzel Sanatlar, Tasarım ve Mimarlık Fakültesi

E-Posta: cemyildirim@topkapi.edu.tr

ORCID: 0000-0001-7767-8715

Öz

Doğası gereği en pahalı anlatım araçlarından biri olan sinema sanatında, yalnızca büyük film stüdyoları gibi hareketli görüntü üretim araçlarına sahip olanlar ya da bu araçlara ulaşma olanağı bulunan sinemacılar, öykülerini seyirciye sunabilme imtiyazına sahip olabilmıştır. II. Dünya Savaşı sırasında yaygınlaşmaya başlayan elde taşınan 16 mm kameraların ortaya çıkışı, İtalyan Yeni Gerçekçi akımında olduğu gibi çok daha kısıtlı imkânlarla sinema filmi üretilebilmesini sağlamıştır. Ancak film yapım olanaklarının çok daha geniş çevrelerce ulaşılmaması 2000'li yılların başlarında gelişen dijital video teknolojileri sayesinde mümkün olmuştur. Bununla birlikte günümüzde hemen hemen her insanın haberleşme amacıyla cebinde taşıdığı ve aynı zamanda küçük bir bilgisayar işlevi de gören ve bu nedenle "akıllı telefon" olarak adlandırılan cihazların da hareketli görüntü üretimde kullanımı son yıllarda giderek yaygınlaşmaya başlamıştır. Gün geçtikçe gelişen bu cihazların üzerinde bulunan kameraların yüksek çözünürlüklü hareketli görüntü kaydı yapabilmesi, düşük bütçeli yapımlar için önemli bir alternatif sunmaya başlamıştır. Akıllı telefonlar, pahalı olmayan bir takım ek donanım ve yazılımın da desteğiyle hareketli görüntünün profesyonel düzeyde elde edilmesine olanak sağlamıştır. Ünlü yönetmen Steven Soderbergh'in akıllı telefon kullanarak iki uzun metrajlı sinema filmi çekmesinin yanı sıra, "Tangerine" gibi tümüyle akıllı telefonla çekilen bir sinema filminin Sundance gibi büyük bir festivalde başarı elde etmesi, akıllı telefonla film yapımına yoğun bir ilginin oluşmasına yol açmıştır. Film yapımında akıllı telefon kullanımının yaygınlaşmaya başlamasıyla birlikte, yalnızca bu cihazlarla çekilen filmleri kabul eden uluslararası film festivalleri düzenlenmeye başlanmıştır. "SF3- The SmartFone Flick Fest" "International Mobile Film Festival", "Mobile Motion Film Festival (MoMo)" ve "Cinephone International Short Film Festival" öne çıkan akıllı telefon film festivalleri arasında yer almaktadır. Bu çalışmanın amacı, sinema dünyasında yeni bir etkinlik alanı olan "akıllı telefon film festivallerinin", kısıtlı imkanlara sahip sinemacıların çektiği filmlerin küresel çapta seyirciyle

buluşması açısından yeni bir alternatif olarak önemini ortaya koymaktır. Bu çalışma kapsamında “SF3- The SmartFone Flick Fest”in kurucusu ve direktörü olan Angela Blake ve “The Lost Pen” isimli kısa filmi ile bu festivale katılan ve çok sayıda ödül kazanmış olan bağımsız sinemacı Beraat Gökkuş ile akıllı telefon film festivalleri üzerine derinlemesine bir görüşme yapılmıştır. Bununla birlikte SF3- The SmartFone Flick Fest, hem kendi web sitesi hem de pek çok festivalin üyesi olduğu bir başvuru sistemi olan “filmfreeway” isimli oluşum üzerinden incelenmiştir. Çalışmada, SF3- The SmartFone Flick Fest başvuru koşulları, kategoriler, finansal yapı, gösterimler, jüri ve değerlendirme, ödüller ve festival bünyesinde gerçekleştirilen etkinlikler açısından incelenmiştir. İncelenen bu festivalden ve yapılan görüşmelerden elde edilen veriler değerlendirildiğinde, akıllı telefon film festivallerinin, orijinal bir fikre ve bir cep telefonuna sahip yetenekli her sinemacıya uluslararası çapta görünürlük kazanma şansı sağlayarak sinemanın demokratikleşmesine ve çok sesliliğe katkı sunan birer oluşum oldukları belirginlik kazanmıştır. Ayrıca, bu festivallerin kısıtlı olanaklarına rağmen gösterim ve yarışma dışında gerçekleştirdikleri çeşitli etkinliklerle bağımsız film yapımında akıllı telefon kullanımını yaygınlaştırmayı misyon edindikleri tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Akıllı Telefon Film Yapımı, Akıllı Telefon Film Festivalleri, Düşük Bütçeli Film, SF3- The SmartFone Flick Fest

"Smartphones Film Festivals" as a Alternative Platform in Cinema

Abstract

In the art of cinema, which is one of the most expensive means of expression by its nature, only those who have motion picture production tools such as big movie studios or those who have the opportunity to access these tools have had the privilege of presenting their stories to the audience. The emergence of handheld 16 mm cameras, which became widespread during the Second World War, enabled the production of motion pictures with much more limited resources, as in the Italian Neorealism movement. However, the access to film production opportunities widened thanks to digital video technologies that developed in the early 2000s. However, the usage of “smart phones,” which are small computers that practically everyone carries in their

pockets for communication, recently has become more and more common in production of moving images. The fact that the cameras on these devices can record high-resolution moving images, has started to offer an important alternative for low-budget film productions. Smartphones, with the support of some inexpensive additional hardware and software, have enabled acquiring motion picture in professional level. Famous director Steven Soderbergh shot two feature films using a smartphone. In addition to this, the critical success of an all-smartphone film like “Tangerine” at a major festival like Sundance has given rise to an intense focus on smartphone filmmaking. With the widespread use of smartphones in filmmaking, international film festivals that only accept films shot with these devices have emerged. “SF3 - The SmartFone Flick Fest”, “International Mobile Film Festival”, “Mobile Motion Film Festival (MoMo)” and “Cinephone International Short Film Festival” are among the prominent smartphone film festivals. The aim of this study is to reveal the importance of “smartphone film festivals” as a new alternative platform in terms of presenting the works of filmmakers with limited resources to global audience. Within the scope of this study, an in-depth interview was held with Angela Blake, the founder and director of “SF3- The SmartFone Flick Fest”, and independent filmmaker Beraat Gökkuş, who participated in this festival with his short film “The Lost Pen” and won many awards. In addition, SF3- The SmartFone Flick Fest was examined both on its own website and through an festival application system called “filmfree-way”, which many film festivals are among its members. In the study, SF3- The SmartFone Flick Fest is examined in terms of application conditions, categories, financial structure, screenings, jury and evaluation, awards and events held within the festival. When the data obtained from this festival and the interviews are evaluated, it has become clear that smartphone film festivals are organizations that contribute to the democratization of cinema and polyphony by providing an opportunity for every talented filmmaker who has an original idea and a mobile phone to gain international visibility. In addition, it has been determined that these festivals have made it their mission to popularize the use of smartphones in independent film productions with various activities outside of screenings and competitions, despite limited resources.

Keywords: “Smartphone Filmmaking”, “Smartphone Film Festivals”, “Low Budget Film”, “SF3- The SmartFone Flick Fest”

DİJİTALLEŞEN SİNEMA KAMERALARI EKSENİNDE AKADEMİ ÖDÜLLERİ: YARIŞMA FİMLERİ SEÇİMİ VE ANA AKIM SİNEMADAKİ DÖNÜŞÜM

Emre Ahmet Seçmen, Dr. Öğr. Üyesi
Beykoz Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi
E-Posta: emreahmetsecmen@gmail.com
ORCID: 0000-0002-6034-7618

Öz

Sinemanın dijital devrimi, yapım sonrası süreciyle başlayan ve günümüzde film üretimi ve dağıtımının tüm dinamiklerini değiştirmiş ve yeni bir disiplin getirmiştir. Bu yeni disiplin salt teknik olarak değil maliyet, tasarım, anlatı yapısı başta olmak üzere filmin düşünsel ve görsel bazda üretimiyle ilgili birçok dönüşüme de sebep olmuştur. Filmlerin kendilerini tanıtabilecekleri ve ön plana çıkarabilecekleri bir alan olan festivaller, ödüller ve yarışmalar da geçmişten günümüze seçkilerin oluşturulması, filmlerin değerlendirilmesi ve ödüllendirme gibi konularda dijitalleşen sinemadan doğrudan etkilenen organizasyonlardır. Dijital devrim öncesi tüm film festivali, yarışma ve ödül töreni şartnamesine bakıldığında filmlerin peliküle kayıt gerçekleştiren 35mm, 16mm, 65mm veya 70mm gibi kameralarla çekilmiş olması şartı aranmaktadır. Özellikle 1990'lardan itibaren dijital, daha uygun maliyetli kameraların üretimiyle birlikte başta bağımsız sinema örneklerinde sayıları artan uzun metraj filmler, ilk gösterim alanları olan festivallerdeki şartnamelerde değişime sebep olmuştur. Akademi Ödülleri'nde ise 2009 yılına kadar tamamen dijital kameralarla çekilmiş film / filmler "En İyi Film" ödülü bazında yarışmamış, 2009 sonrası tamamı veya bir kısmı dijital sinema kameraları ile çekilen filmler günümüze doğru bu kategoride yarışan filmlerin tamamını kaplar duruma gelmiştir. Gerek Amerika'da gerekse ortak yapımcısı olan farklı ülkeler kökenli yapım şirketlerinin dijital ve daha düşük bütçe ile üretilen filmleri bu olguya paralel olarak birçok farklı kategoride aday gösterilmeye başlamıştır. Bu araştırma, ana akım Amerikan sinemasının kendi içinde ürettiği filmlerin yarıştığı Akademi Ödülleri'nin dijital devrim ile birlikte aday tercihlerini ve farklı coğrafyalarla olan ilişkisini dijitalleşen sinema kameraları ekseninde sorgulamayı amaçlamaktadır. Açıklayıcı bir alan araştırması olan bu çalışma, sistematik desenli gömülü teori yöntemini kullanmaktadır. Dijital

tal kameralarla çekilen filmlerin kronolojik olarak dökümü alınması bir açık kodlama, bu veri dökümü sonrası sınıflandırma eksen kodlama ve iki kodlamada elde edilen verilerin analizi ve yorumlanması sonrası elde edilen sonuç da seçici kodlamadır. Akademi Ödülleri'nin bir evren, "En İyi Film" ödülü kategorisinin bir örneklem olarak belirlendiği bu çalışmada, ödüller tarihine bakıldığında Panavision, Arri ve Moviemax markalarının peliküle kayıt yapan farklı kameralarının 2006 yılına kadar kullanıldığı görülmektedir. 2006 yapımı *Letters From Iwo Jima* (Clint Eastwood, 2006) çekimde küçük bir kısımda dijital kamera kullanan ilk filmidir. 2008 yapımı *Slumdog Millionaire* (Danny Boyle, 2008) ve *The Curious Case of Benjamin Button* (David Fincher, 2008) filmleri pelikül ve dijitalin bir arada kullanıldığı görülmektedir. Sony, Canon, Thomson Viper gibi markaların film çekimlerinde kullanıldığı bu yıllarda, *Avatar* (James Cameron, 2009) ve *District 9* (Neill Blomkamp, 2009) tamamen dijital çekilen iki film olarak 82. Akademi Ödülleri'nde bu kategoriden aday olmuşlardır. RED ve Blackmagic Design gibi yeni nesil sinema kameralarının da piyasaya sürülerek film üreticiler tarafından tercih edilmesi, 2010 yılından itibaren ise tek bir marka veya farklı markaların birleşimi ile çekilen tamamen dijital üretilen filmlerin Akademi Ödülleri'nde birçok dalda aday olmaları birbiri ardına yaşanan gelişmeler olmuşlardır. Kameraların dijitalleşmesi ile dönüşen bu durum ana akım dışı Amerikan ve dünya sinemasının örneklerinin de bu mecrada kendisini gösterebilmesine olanak sağlayabilecek bir süreci başlatmıştır. Çalışmanın sonucunda, 2010 sonrası Akademi Ödülleri'nde "En İyi Film" ödülü olmak üzere birçok kategoride Amerikan ana akım sineması üretimi olmayan, daha düşük bütçeli ortak Amerikan yapımcısı bulunan bağımsız filmlerin de yarıştığı ve ödül aldığı, dijital platformlar için üretilmiş filmlerin de yarışabildiği bir yapısal dönüşümün yaşandığı ortaya çıkmaktadır. Dijitalleşen kameralar bu sonuca doğrudan etki etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akademi Ödülleri, Dijital Sinema, Sinema Kameraları

Academy Awards On the Axis of Digitalized Cinema Cameras: Selection of Competition Movies and Transformation in Mainstream Cinema

Abstract

The digital revolution of cinema, which started with the post-production process, has changed all the dynamics of film production and distribution today and brought a new discipline. This new discipline has caused many transformations not only technically, but also in terms of cost, design, narrative structure, and the production of the film on an intellectual and visual basis. Festivals, awards and competitions, which are an area where films can promote and highlight themselves, are also organizations that are directly affected by digitalized cinema, such as the creation of selections from the past to the present, the evaluation and rewarding of films. Considering the specifications of all film festivals, competitions and award ceremonies before the digital revolution, it is required that the films be shot with cameras such as 35mm, 16mm, 65mm or 70mm that record with pellicle. Especially since the 1990s, with the production of digital, more cost-effective cameras, feature films, the number of which increased especially in independent cinema examples, caused a change in the specifications of the festivals, which are the first screening areas. In the Academy Awards, films/films shot entirely with digital cameras until 2009 did not compete on the basis of the "Best Film" award, and films shot entirely or partially with digital cinema cameras after 2009 have become all of the films competing in this category to date. Digital and lower-budget films produced by production companies from different countries, both in the United States and co-producers, have begun to be nominated in many different categories in parallel with this phenomenon. This research aims to question the nomination preferences of the Academy Awards, where the films produced by the mainstream American cinema compete with the digital revolution, and their relationship with different geographies, on the axis of digitalized cinema cameras. This descriptive field study uses the grounded theory method with a systematic pattern. The chronological breakdown of the films shot with digital cameras is an open coding, classification after this data breakdown is axis coding, and the result obtained after the analysis and interpretation of the data obtained in the two codings is selective coding. In this study, in which the Academy Awards

were determined as a universe and the category of the “Best Film” award as a sample, when the history of the awards is examined, it is seen that different cameras of Panavision, Arri and Moviemcam recording with pellicle were used until 2006. 2006’s *Letters From Iwo Jima* (Clint Eastwood, 2006) was the first film to use a digital camera in a small part of the shoot. In the 2008 films *Slumdog Millionaire* (Danny Boyle, 2008) and *The Curious Case of Benjamin Button* (David Fincher, 2008), pellicle and digital are used together. In these years when brands such as Sony, Canon and Thomson Viper were used in the filming, *Avatar* (James Cameron, 2009) and *District 9* (Neill Blomkamp, 2009) were nominated in this category at the 82nd Academy Awards as two completely digital films. The release of new generation cinema cameras such as RED and Blackmagic Design, preferred by film producers, and the fact that since 2010, films produced entirely digitally, shot by a single brand or a combination of different brands, have been nominated in many categories at the Academy Awards, one after the other. This situation, which has been transformed by the digitalization of cameras, has started a process that will allow examples of non-mainstream American and world cinema to show themselves in this medium. As a result of the study, a structure in which non-American mainstream cinema production, independent films with lower budget co-produced American producers competed in many categories, including the “Best Film” award in the post-2010 Academy Awards, and films produced for digital platforms could compete transformation occurs. Digitizing cameras directly affect this result.

Keywords: Academy Awards, Digital Cinema, Cinema Cameras

screenfest: Film Festivali Araştırmaları Dergisi
screenfest: Journal Of Film Festival Studies

İKİNCİ PANEL
FILM FESTIVALS AND THE CINEMA HERITAGE:
THE CASE OF ADANA AND GOLDEN BOLL

Moderatör
Aydın Çam

Dialogue for Cinema as Cultural Heritage: Identification, Recognition and Community-Based Inventory of Cinemas as the Intangible Cultural Heritage in Adana via Cross-Border Dialogue (Adana Cinema Heritage) Project is supported under the “Grant Scheme for Common Cultural Heritage: Preservation and Dialogue between Turkey and the EU-II (CCH-II)” implemented by the Ministry of Culture and Tourism with the financial support of the European Union. The “Grant Scheme for Common Cultural Heritage: Preservation and Dialogue between Turkey and the EU-II (CCH-II)” aims at promotion and enhancement of common cultural heritage activities implemented in partnership between Turkish and EU organizations. The Ministry of Culture and Tourism is responsible institution for the technical implementation of the Grant scheme Programme, while the Central Finance and Contracts Unit is the Contracting Authority.

Bu etkinlikler Adana Sinema Mirası Projesi kapsamında gerçekleştirilmektedir. Kültürel Miras Olarak Sinema İçin Diyalog: Sınırlar-Arası Diyalog Yoluyla Adana’da Sinemaların Somut Olmayan Kültürel Miras Olarak Kimliklendirilmesi, Tanınması ve Topluluk Temelli Envanterinin Çıkarılması (Adana Sinema Mirası) Projesi T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından Avrupa Birliği’nin mali desteği ile hayata geçirilen “Ortak Kültür Mirası: Türkiye ve AB Arasında Koruma ve Diyalog-II (CCH-II) Hibe Programı” kapsamında hibe desteği almıştır. Programın Sözleşme Makamı, Merkezi Finans ve İhale Birimidir. “Ortak Kültür Mirası: Türkiye ve AB Arasında Koruma ve Diyalog-II (CCH-II) Hibe Programı”, Türk ve AB kuruluşları arasında ortaklaşa uygulanan ortak kültürel miras faaliyetlerinin teşvik edilmesini ve geliştirilmesini amaçlamaktadır. Bu hibe programının genel hedefi, kültür, sanat ve kültürel miras yoluyla sivil toplum diyalogunun, kültürel miras konusunda uluslararası işbirliğinin geliştirilmesi ve Türkiye’de kültürel değerlerin teşvik edilmesidir.

FILM FESTIVALS and the CINEMA HERITAGE: the CASE of ADANA and GOLDEN BOLL

Abstract

Film Festivals and the Cinema Heritage panel focuses on the contribution of film festivals to the local cinema culture within the scope of the cultural and creative economy through a particular case of the Adana Golden Boll Film Festival. The new cinema history approach contributed to film festival studies at many levels. Therefore, this panel aims to (1) illustrate the landscape where the methods and premises of new cinema history intersect with the festival studies; (2) historicize the early years of the Adana Golden Boll film festival to portray how politics and entertainment intertwine as part of city's local history and heritage; and (3) discuss Golden Boll Film Festival's contribution to cinema culture and memory in Adana. Thus, the panel will contribute to the discussions on the methodologies in film festival studies and historiography of film festivals through a particular case of creative performance embedded in Adana's cultural heritage. This panel is co-organized with Dialogue for Cinema as Cultural Heritage: Identification, recognition and community-based inventory of cinemas as the intangible cultural heritage in Adana via cross-border dialogue project funded under Grant Scheme for Common Cultural Heritage: Preservation and dialogue between Turkey and the EU-II (CCH-II).

Film Festivalleri ve Sinema Mirası: Adana ve Altın Koza Örneği

Öz

Film Festivalleri ve Sinema Mirası paneli, Adana Altın Koza Film Festivali özelinde, kültür ve yaratıcı ekonomi kapsamında film festivallerinin yerel sinema kültürüne katkısına odaklanmaktadır. Yeni sinema tarihi yaklaşımı, film festivali çalışmalarına birçok düzeyde katkı sağlamıştır. Bu kapsamda, bu panel (1) yeni sinema tarihinin yöntem ve önermelerinin festival çalışmalarıyla kesiştiği alanı sunmayı; (2) Adana Altın Koza film festivalinin ilk yıllarını, şehrin yerel tarihi ve mirasının bir parçası olarak siyaset ve eğlencenin

iç içe geçişini tasvir ederek tarihselleştirmeyi; (3) Altın Koza Film Festivali'nin Adana'daki sinema kültürüne ve hafızasına katkısını tartışmayı amaçlamaktadır. Böylece panel, Adana'nın kültürel mirasında yerleşik ve özgün bir yaratıcı performans örneği üzerinden film festivali araştırmalarındaki metodolojiler ve film festivallerinin tarih yazımına ilişkin tartışmalara katkıda bulunacaktır.

Ortak Kültür Mirası: Türkiye ve AB Arasında Koruma ve Diyalog-II Hibe Programı kapsamında Avrupa Birliği tarafından finanse edilen "Kültürel Miras Olarak Sinema İçin Diyalog: Sınırlar-Arası Diyalog Yoluyla Adana'da Sinemaların Somut Olmayan Kültürel Miras Olarak Kimliklendirilmesi, Tanınması ve Topluluk Temelli Envanterinin Çıkarılması" projesi ile ortaklaşa düzenlenmektedir.

RESEARCHING FESTIVALS in LOCAL CONTEXTS WITHIN NEW CINEMAS HISTORY

Daniel Biltereyst

Professor, Ghent University, Film and Media Studies at the Department of
Communication Studies

Philippe MEERS

Professor, University of Antwerp, Film and Media Studies, Department of
Communication Studies

Abstract

For almost two decades now, New Cinema History has provided a repertoire for cinema research, including a wide variety of topics from reception to distribution and exhibition through different methods, e.g. ethnography, oral history and digital methods such as GIS mapping. We will locate festivals and their respective constellations in local cinema cultures within this repertoire.

Festivalleri Yeni Sinema Tarihi İçerisinde Yerel Bağlamlarda Araştırmak

Öz

Yeni Sinema Tarihi, son yirmi yıldır seyirden dağıtıma ve sergilemeye uzanan çeşitli konularda etnografi, sözlü tarih ve GIS haritalama gibi dijital yöntemleri içeren çeşitli metodolojilerle yapılan sinema araştırmaları için bir repertuar sağlamıştır. Bu repertuar içerisinde yerel sinema kültürlerinde festivalleri konumlandıracağız.

BETWEEN POLITICIS and PLEASURE: EARLY YEARS OF ADANA GOLDEN BOLL FILM FESTIVAL (1969-1974)

Aydın am

Assoc. Prof. ukurova University, School of Communications

E-Mail: aydinaksu@gmail.com

Abstract

Based on local newspapers of the period, such as Yeni Adana, Güney Postası, Güney Film Postası and archival documents from the Golden Bolls' own archive, this paper discusses the early years of the Golden Boll Film Festival and its impact on Adana's local cinema culture from political and socio-cultural dimensions. This perspective allows me to discuss the historiography of film festivals within local contexts.

Siyaset ve Zevk Arasında: Adana Altın Koza Film Festivali'nin İlk Yılları (1969-1974)

Öz

Dönemin yerel gazetelerinden Yeni Adana, Güney Postası, Güney Film Postası ile Altın Koza'nın kendi arşivinden verilere dayana bu bildiri, Altın Koza Film Festivali'nin ilk yıllarını ve Adana'nın yerel sinema kültürüne etkisini siyasi ve sosyo-kültürel boyutlarıyla ele almaktadır. Bu bakış açısı, film festivallerinin tarih yazımını yerel bağlamlar içinde tartışmayı sağlamaktadır.

GOLDEN BOLL FILM FESTIVAL'S CONTRIBUTION to CINEMA CULTURE and the CINEMA HERITAGE in ADANA

Özgür İlke Şanlıer Yüksel

Assoc. Prof. Çukurova University, School of Communications, Director of Migration and Development Research Center (MIGCU), Çukurova University

Abstract

This paper tries to answer how the Golden Boll Film Festival is located in the collective cinema memory of Adana, from the perspective of both cine-magoers and the festival staff based on in-depth interviews collected within the Adana Cinema Heritage project. This also includes how the urban space and cinema spaces are used during the festival since its inauguration in 1969.

Altın Koza Film Festivali'nin Adana Sinema Kültürüne ve Sinema Mirasına Katkısı

Öz

Bu bildiri, Altın Koza Film Festivali'nin Adana'nın kolektif sinema belleğinde nasıl bir yer edindiğini, Adana Sinema Mirası projesi kapsamında derlenen derinlemesine görüşmelere dayalı olarak hem sinemaya gidenler hem de festival çalışanları açısından yanıtlamaya çalışmaktadır. Bu aynı zamanda, 1969'da başlangıcından bu yana festival boyunca kentsel mekân ve sinema alanlarının nasıl kullanıldığını da içermektedir.

FİLM FESTİVALLERİ SEMPOZYUMU BİLDİRİ ÖZETLERİ

EDİTÖR: HAKAN ERKİLİÇ

DAVELTLİ KONUŞMACILAR

Film Festivals as Sustainable Organizations: Film Culture between Labor, Gender and Ecology 8
Skadi LOIST

Adapting Film Festivals to the Vulnerabilities and Risks of Climate Change and Environmental Challenges 8
Marijke de VALCK

BİRİNCİ OTURUM

Pembe Hayat Kuirfest: Film Festival Activism Between Social and Economic Sustainability 11
Sema ÇAKMAK

LGBTI+ Belgeseller ile Film Festivalleri Arasındaki İlişki: Kekre ve Hayalimdeki Sahneler 15
Onur AYTAÇ

Uluslararası Kadın Yönetmenler Festivali: Tematik Bir Festival Olarak Uluslararası ve Sürdürülebilir Olmak 17
Gülten TARANÇ & Berrak TARANÇ

İKİNCİ OTURUM | FİLM FESTİVALLERİ YÖNETMENLERİ OTURUMU I 23

BİRİNCİ PANEL: ENGELSİZ FİLMLER FESTİVALİ (EFF) ÜZERİNE/İÇİN BİR ARAŞTIRMA TASARIMI 25

EFF İçin Veri Temelli Araştırma Tasarımı ve Literatür Taraması 27

Ersan OCAK & Sinem GÜRAVŞAR GÖKÇE

Bir Festivalci Olarak Araştırmanın Parçası Olmak 28

Kıvanç YALÇINER

Film Festivali ve Mekân Arakesitleri 29
Nur AYALP & Cihat ÇAĞLAR

Engelli Bireylerin Medyada Temsili 30
Duygu ONAY ÇÖKER

Engelsiz Film Festivali Katılımcı Deneyiminin Haritalanması 31
Berke ATASOY

ÜÇÜNCÜ OTURUM | LOCARNO FİLM FESTİVALİ SÜRDÜRÜLEBİLİRLİK POLİTİKALARI ÖZEL OTURUMU 33

Raphaël BRUNSCHWIG

DÖRDÜNCÜ OTURUM

Bir Vaka İncelemesi Olarak Antalya Altın Portakal Film Festivali'nin Kimlik Savrulma Süreç Deneyimi 37
Mustafa Fadil SÖZEN

Woody Allen'in Vizöründen Festival: Rifkin'in Festivali 39
Cem PEKMAN

1998-2021 Arasında Nantes Üç Kıta Film Festivali'nde Kasaba Nasıl Bir Pedagoji Aracına Dönüştürüldü? 41
Tunç YILDIRIM

Fransız Kültür Merkezi'nin Türkiye'de Sinema Kültürü'ne ve Film Festivalleri'ne Etkileri 43
Gülşenem GÜN

BEŞİNCİ OTURUM

Bir Animasyon Film Festivalinin Anatomisi: Canlandırıcılar Uluslararası Film Festivali 47
Ebru ÖZYURT

Dijital Dönemde Film Festivallerine Başvuru Sürecinin Değişmesi: Uluslararası Altın Safran Belgesel Film Festivali'nin Başvuru Süreci ve Film Seçim Pratikleri Üzerine Bir Değerlendirme 49
Musa AK

Musa AK

Kendi Kavramlarını Yaratan Festival: !f İstanbul'un Twitter Kullanımı Üzerinden "If Ruhu" ve "If'çiler"e Bir Bakış 51
Uğurhan TOPÇUOĞLU

Üniversite Film Festivallerinin Sürdürülebilirliği Noktasında Öğrenciler İle İşbirliği: 14. İnönü Üniversitesi Uluslararası Kısa Film Festivali Örneği 55
Dilar DİKEN YÜCEL

ALTINCI OTURUM

Perdenin Arkası: Festival Programı Oluşturmak 61
İclal CAN GÜRBÜZ

Nedir Bu "Festival Filmi" Denen Garabet? İmkansız Bir Tanım Üzerine Düşünceler 63
Ece VİTRİNEL

Uluslararası Film Festivallerinin Umud Mekânı Olasılığı: Gezegeni Korumayı Hedefleyen Küçük Tematik Festivaller ile Ortak Bir Değerlendirme 67
Lalehan ÖCAL

YEDİNCİ OTURUM | FİLM FESTİVALLERİ YÖNETMENLERİ OTURUMU II 71

SEKİZİNCİ OTURUM

Seyir Kültürünün Film Festivalleri ve Dijital Platformlar Üzerinden Tartışılması 75
Meral ÖZÇINAR

Çevrimci ya da Yerinde İzlemek: Film Festivalleri İzleyicilerinin Deneyimleri 79

Olgu YİĞİT & Mehmet KAYIN

Sinema'da Alternatif Bir Platform Olarak "Akıllı Telefon Film Festivalleri" 81
Cem YILDIRIM

Dijitalleşen Sinema Kameraları Ekseninde Akademi Ödülleri: Yarışma Filmleri Seçimi ve Ana Akım Sinemadaki Dönüşüm 85
Emre Ahmet SEÇMEN

İKİNCİ PANEL: ADANA FİLM FESTİVALS AND THE CINEMA HERITAGE: THE CASE OF ADANA AND GOLDEN BOLL 89

Researching Festivals in Local Contexts within New Cinema History 93
Daniel BILTEREYST & Philippe MEERS

Between Politics and Pleasure: Early Years of Adana Golden Boll Film Festival (1969-1974) 94

Aydın ÇAM

Golden Boll Film Festival's Contribution to Cinema Culture and the Cinema Heritage in Adana 95
İlke ŞANLIER